ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑΚΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ: ΓΛΑΣΤΡΕΣ, ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΚΑΙ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ: ΑΛΕΞΗΣ ΝΕΖΗΣ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΠΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2012

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 6

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 7

1 ΓΛΑΣΤΡΕΣ 8

1.1 ΓΕΝΙΚΑ 8
1.2 ΕΙΔΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 9
1.2.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 9
1.2.2 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ VIETNAM 9
1.2.3 ΚΡΗΤΙΚΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΠΥΘΑΡΙΑ 10
1.2.4 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 11
1.2.5 ΓΛΑΣΤΡΕΣ INOX 12
1.2.6 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ 12
1.2.7 FIBERSTONE BIETNAM 13
1.3 ΜΕΓΕΘΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 13
1.3.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 13
1.3.2 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ VIETNAM 13
1.3.3 ΚΡΗΤΙΚΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΠΥΘΑΡΙΑ 14
1.3.4 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 15
1.3.5 ΓΛΑΣΤΡΕΣ INOX 16
1.3.6 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ 16
1.3.7 FIBERSTONE BIETNAM 16
1.4 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 17
1.5 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 18
1.5.1 ΦΩΤΕΙΝΟΤΗΤΑ 19
1.5.2 ΕΚΘΕΣΗ ΣΕ ΑΝΕΜΟΥΣ 19
1.5.3 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΓΛΑΣΤΡΩΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ 19
1.5.4 ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 20
1.5.5 ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 21
1.6 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 22
1.6.1 ΔΕΝΔΡΑ 22
1.6.2 ΘΑΜΝΟΙ 23
1.6.3 ΠΟΛΥΕΤΗ ΚΑΛΟΠΙΣΤΙΚΑ ΦΥΤΑ 24
1.6.4 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ 24
1.6.4.1 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΑΝΟΙΞΗΣ 24
1.6.4.2 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ 24
1.6.5 ΒΟΛΒΟΔΗ 24
1.6.5.1 ΒΟΛΒΟΔΗ ΜΕ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΝΘΙΣΗ 24
1.6.5.2 ΒΟΛΒΟΔΗ ΜΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΙ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΑΝΘΙΣΗ 25
1.6.6 ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΑ 25
1.6.7 ΦΟΙΝΙΚΟΕΙΔΗ 25
1.6.8 ΚΩΝΟΦΟΡΑ 26
1.6.9 ΠΑΧΥΦΥΤΑ 26
1.7 ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΓΛΑΣΤΡΕΣ 26
1.7.1 ΤΟ ΧΩΜΑ 26
1.7.2 ΕΙΔΗ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ 27
1.7.3 ΥΠΟΣΤΡΩΜΜΑΤΑ ΜΕ ΧΩΜΑ 27

1.7.4 ΥΠΟΣΤΡΩΜΜΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΧΩΜΑ 28
1.8 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΦΥΤΩΝ ΣΕ ΓΛΑΣΤΡΕΣ 28
1.8.1 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΧΡΩΜΑ 28
1.8.2 ΥΨΟΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ 29
1.9 ΦΥΤΕΨΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 30
1.9.1 ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ 30
1.9.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗΣ 30
1.10 ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΣΕΙΣ ΓΛΑΣΤΡΩΝ 32
1.11 ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΦΥΤΑ ΣΕ ΓΛΑΣΤΡΕΣ 33
1.11.1 ΠΟΤΙΣΜΑ 33
1.11.2 ΛΙΠΑΝΣΗ 34
1.11.3 ΚΛΑΔΕΜΑ 34
1.11.4 ΥΠΟΣΤΗΛΩΣΗ 35

2 ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 37

2.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 37
2.2 ΕΙΔΗ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΩΝ 38
2.2.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 38
2.2.2 ΛΕΥΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 38
2.2.3 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 38
2.2.4 ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ INOX 39
2.2.5 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 40
2.2.6 FIBERSTONE ΒΙΕΤΝΑΜ 40
2.3 ΜΕΓΕΘΗ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΩΝ 41
2.3.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 41
2.3.2 ΛΕΥΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ 41
2.3.3 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 41
2.3.4 ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ INOX 42
2.3.5 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 42
2.3.6 FIBERSTONE ΒΙΕΤΝΑΜ 42
2.4 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ 43
2.5 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΩΝ 44
2.6 ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΣΕ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 45
2.7 ΦΥΤΑ ΓΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗ ΣΕ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 45
2.7.1 ΘΑΜΝΟΙ 45
2.7.2 ΠΟΛΥΕΤΗ ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΑ ΦΥΤΑ 46
2.7.3 ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΦΥΤΑ 46
2.7.3.1 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΑΝΟΙΞΗΣ 46
2.7.3.2 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ 47
2.7.4 ΒΟΛΛΒΟΔΗ ΦΥΤΑ 47
2.7.4.1 ΒΟΛΒΟΔΗ ΜΕ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΝΘΙΣΗ 47
2.7.4.2 ΒΟΛΒΟΔΗ ΜΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΙ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΑΝΘΙΣΗ 47
2.7.5 ΑΝΑΡΙΧΟΜΕΝΑ 47
2.7.6 ΠΑΧΥΦΥΤΑ 48
2.8 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΦΥΤΩΝ ΣΕ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ 49
2.8.1 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΧΡΩΜΑ 50
2.8.2 ΥΨΟΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ 51
2. ΦΥΤΕΥΣΗ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΑΣ 52
2.10 ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ 53

3 ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ 55

3.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ 56
3.2 ΕΙΔΗ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 56
3.3 ΜΕΓΕΘΗ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 57
3.4 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ 57
3.4.1 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 57
3.4.2 ΚΑΛΥΜΑΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 58
3.5 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ & ΚΡΕΜΑΣΜΑ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 59
3.5.1 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ 59
3.5.2 ΚΡΕΜΑΣΜΑ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 60
3.6 ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 61
3.7 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ 62
3.7.1 ΠΟΛΥΕΤΗ ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΑ ΦΥΤΑ 62
3.7.2 ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΦΥΤΑ 62
3.7.2.1 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΑΝΟΙΞΗΣ 63
3.7.2.2 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ 63
3.7.3 ΒΟΛΒΟΔΗ 63
3.7.3.1 ΒΟΛΒΟΔΗ ΜΕ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΦΥΤΕΥΣΗ 63
3.7.3.2 ΒΟΛΒΟΔΗ ΜΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΙ ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΗ ΑΝΘΙΣΗ 64
3.7.4 ΑΝΑΡΙΧΟΜΕΝΑ 64
3.8 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΦΥΤΩΝ 64
3.9 ΦΥΤΕΥΣΗ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ 65
3.9.1 ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΤΕ 65
3.9.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗΣ 66
3.10 ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ 67
3.10.1 ΠΟΤΙΣΜΑ 67
3.10.2 ΛΙΠΑΝΣΗ 68
3.10.3 ΚΛΑΔΕΜΑ 68
3.10.4 ΑΝΑΝΕΩΣΗ 69

4 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ 70

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η φύτευση φυτών σε δοχεία έχει ανακαλυφθεί από τότε που άρχισε να δημιουργείται ο ανθρώπινος πολιτισμός. Προέρχεται από την σύνδεση των ανθρώπων με τα φυτά, περισσότερο για θρησκευτικούς λόγους, για την διατήρηση των φυτών εκτός εποχής, γιά τη ανάπτυξη καρποφόρων και για καλωπιστικούς λόγους.

Εδώ και χιλιάδες χρόνια ο άνθρωπος καλλιεργεί φυτά σε διακοσμητικά ή γενικά σε οποιασδήποτε μορφής δοχεία. Από μωσαϊκά, γραφές και από αρχαιολογικά ευρήματα, γνωρίζουμε, ότι οι αρχαίοι Αιγύπτιοι, οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι καλλιεργούσαν διάφορα φυτά σε πήλινες γλάστρες, ή δοχεία γενικότερα. Γνωρίζανε ότι είναι πρακτική και αποδοτική τεχνική καλλιέργεια, ιδίως σε περιοχές που το έδαφος ήταν φτωχό. Αρωματικά, φαρμακευτικά, λαχανικά ακόμη και δένδρα καλλιεργούσαν σε γλάστρες, χρησιμοποιώντας καλής ποιότητας έδαφος. Υπάρχουν αναφορές ότι ακόμα και σε ταράτσες σπιτιών μεγάλωναν καρποφόρα δένδρα και διάφορα άλλα φυτά.

Στην αρχαία Ελλάδα, ο κήπος του Άδωνη, σημάδεψε την αρχή της χρησιμοποίησης πήλινων δοχείων για γλάστρες. Οι γυναίκες της Αθήνας γιορτάζοντας τη γιορτή του Άδωνη, αφήνανε στο άγαλμα του, γλάστρες που ήταν γεμισμένες με χώμα και φυτεμένες με μαρούλια, σιτάρι και βρώμη.

Στην σημερινή εποχή οι άνθρωποι καλλιεργούν φυτά σε δοχεία, για παρόμοιους λόγους, με αυτούς σε παλαιότερες εποχές. Οι σημαντικότερες διαφορές είναι λόγω της τεχνολογικής ανάπτυξης και εξέλιξης του ανθρώπινου πολιτισμού, υπάρχουν περισσότερα υλικά κατασκευής και σχέδια και υπάρχει μεγαλύτερη γνώση για καλλιεργητικές τεχνικές.

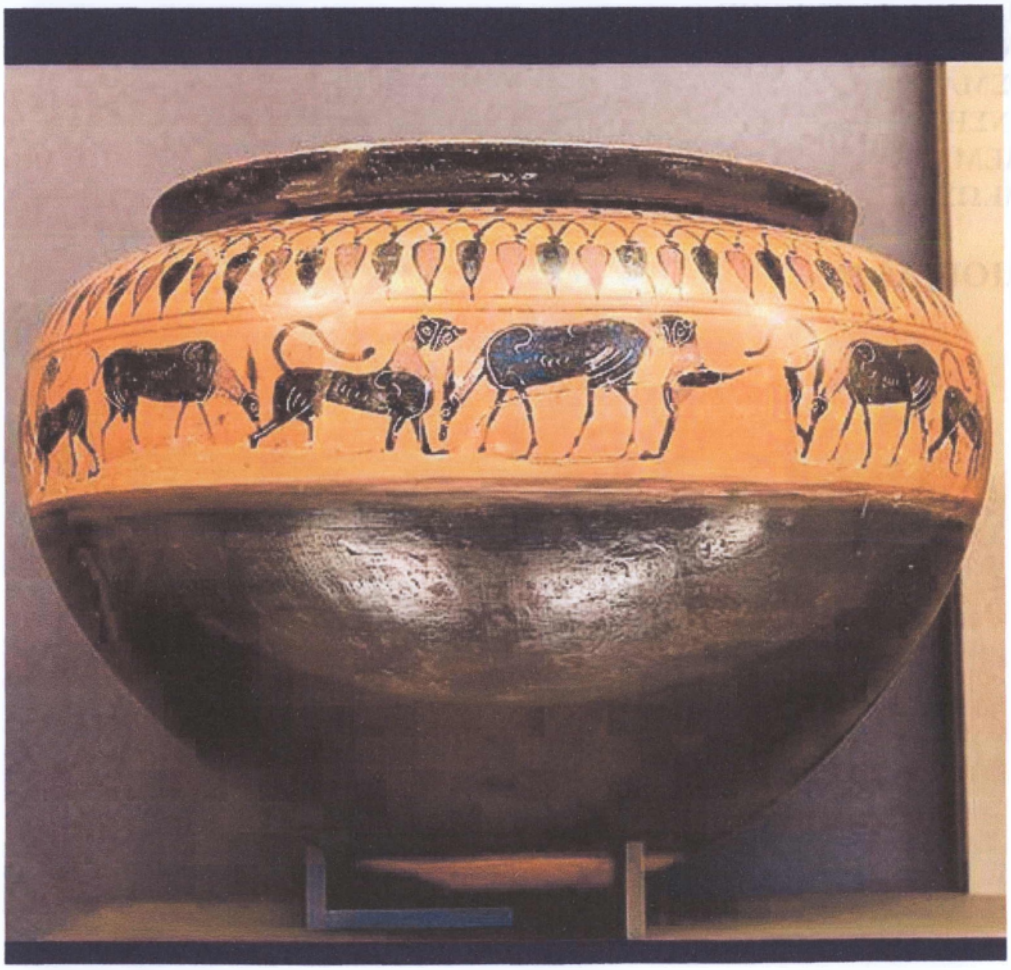

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Λόγω της αστικοποίησης του ανθρώπου και του περιορισμένου διαθέσιμου χώρου εκεί που ζεί ,εργάζεται και δημιουργεί χρησιμοποιεί διάφορα είδη δοχείων ,για την καλλιέργεια φυτών ,για λόγους πρακτικούς και αισθητικούς.

Πρακτικά, χρησιμοποιούνται όταν δεν υπάρχει αρκετός χώρος ή δεν υπάρχει καθόλου έδαφος, για την καλλιέργεια και αισθητικά όταν θέλουμε να δημιουργήσουμε κάποιο σημείο εστίασης, για να προβάλουμε κάποιο φυτό, δοχείο ή και τα δύο μαζί. Στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιούνται οι γλάστρες, οι ζαρντινιέρες και τα κρεμαστά καλάθια.

Στόχος της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι η ανάλυση των στοιχείων που χρειάζονται για τα δοχεία και με ποιό τρόπο μπορούν να χρησιμοποιηθούν .

Σκοπός είναι, να μπορεί ο αναγνώστης να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία αυτά, για να κατανοήσει την διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει, για να καλλιεργήσει φυτά σε διάφορα είδη δοχείων.

Η παρούσα πτυχιακή, στο πρώτο κεφάλαιο αναφέρεται στις γλάστρες, τα είδη που υπάρχουν και τα υλικά κατασκευής, που είναι διαθέσιμα. Στην συνέχεια, αναφέρονται τα φυτά και τα υποστρώματα που είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν για την κάθε περίπτωση. Στις συνθέσεις, που μπορούν να δημιουργηθούν και στην θέση τοποθέτησης , επειδή είναι σημαντικό να γνωρίζετε βασικούς κανόνες και τρόπους που θα βοηθήσουν την απόφαση της τοποθέτησης των γλαστρών σε οποιοδήποτε χώρο. Επίσης περιγράφονται τα στάδια και η διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει κάποιος για να καταφέρει με επιτυχία να φυτέψει διάφορα φυτά σε γλάστρες και να δημιουργήσει ένα καλό αισθητικό αποτέλεσμα.

Στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου, αναφέρονται οι φροντίδες που χρειάζονται τα φυτά σε γλάστρες, για να μπορέσουν να συντηρηθούν σωστά, έτσι ώστε να επιτευχθεί σωστή ανάπτυξη των φυτών και να δημιουργήσετε ένα σωστό αποτέλεσμα.

Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στις ζαρντινιέρες, με τον ίδιο τρόπο που αναφέρει το πρώτο κεφάλαιο τις γλάστρες. Αναφέρονται οι ιδιαιτερότητες, οι διαφορές , τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα, που έχουν οι ζαρντινιέρες σε σχέση με τις γλάστρες και όλα όσα είναι απαραίτητα για την σωστή ανάπτυξη των φυτών, που φυτεύονται στις ζαρντινιέρες.

Το τρίτο και τελευταίο κεφάλαιο ασχολείται με τα κρεμαστά καλάθια, με τον ίδιο τρόπο όπως στο πρώτο και δεύτερο κεφάλαιο, περιγράφοντας όλα όσα χρειάζεται να γνωρίζετε για να δημιουργηθούν και να συντηρηθούν όμορφες συνθέσεις, οι οποίες θα μπορέσουν να διατηρηθούν σε καλή κατάσταση για περισσότερο από μία εποχή

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή της εργασίας, κύριο Πανή Βασίλη και όλους όσους με βοήθησαν και με στήριξαν, για να καταφέρω να ολοκληρώσω αυτήν την πτυχιακή εργασία

1 ΓΛΑΣΤΡΕΣ

1.1 ΓΕΝΙΚΑ

Λόγω της αρχιτεκτονικής των κτιρίων, στις πόλεις δεν υπάρχουν αρκετοί χώροι πρασίνου και οι άνθρωποι που δεν έχουν κήπο χρησιμοποιούν τις γλάστρες για να δημιουργήσουν μικρούς κήπους, έστω κι αν έχουν περιορισμένο χώρο.

Αυτό οφείλεται στην ανάγκη του ανθρώπου, λόγω της σύνδεσής του με την φύση, γιατί χωρίς τα φυτά δεν μπορεί να ζήσει. Έτσι δημιουργούμε τεχνητούς κήπους, για να σπάσουμε την μονοτονία της κατασκευαστικής μανίας του ανθρώπου, και μ' αυτόν τον τρόπο δίνουμε μία αισιοδοξία ζωής και χαράς, (Colborn 1990).

1.2 ΕΙΔΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

1.2.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

1. **Vaso standard**

2. **Ciotola Gigan**

1.2.2 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ VIETNAM

1. **TC Plain**

2. **Cube**

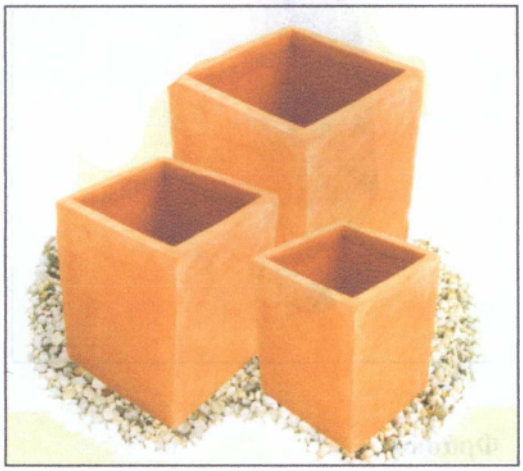

3. **Round Lines**

4. **Tall Square Striped**

1.2.3 ΚΡΗΤΙΚΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΠΥΘΑΡΙΑ

1. **Λεκανίδα**

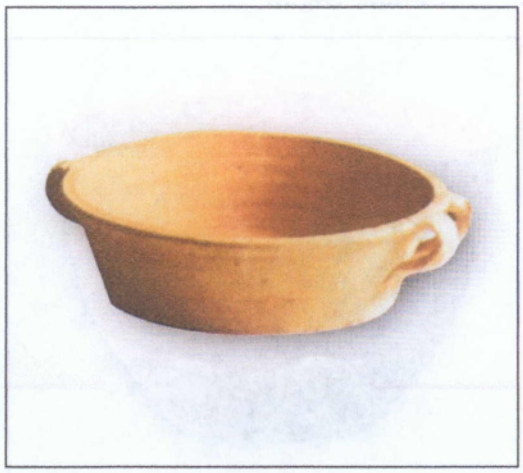

2. **Πλακέ Κορωνιάς**

3. **Πυθάρι**

4. **Ρουμπάκι**

5. **Φράσκα**

1.2.4 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

1. Bordato Liscio

2. Marcantonio

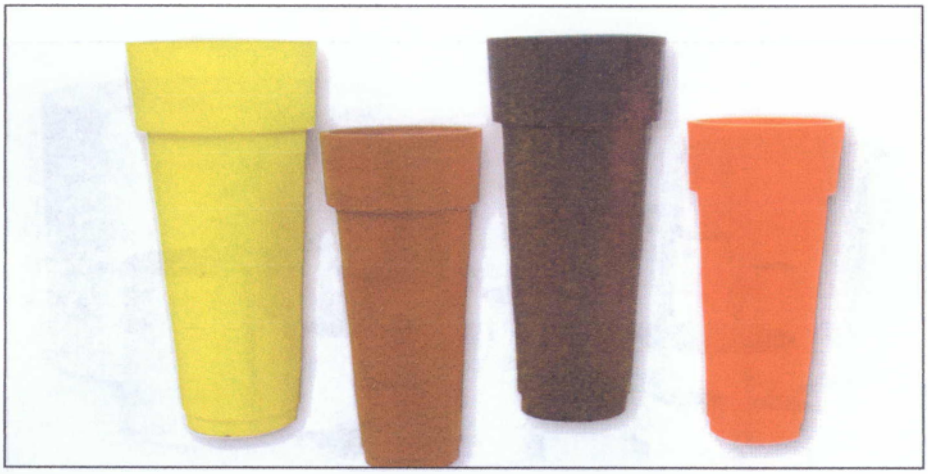

3. Torre

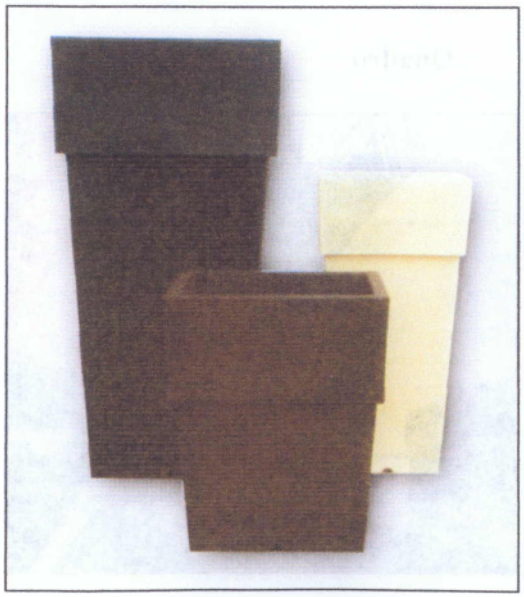

4. Torre with Light

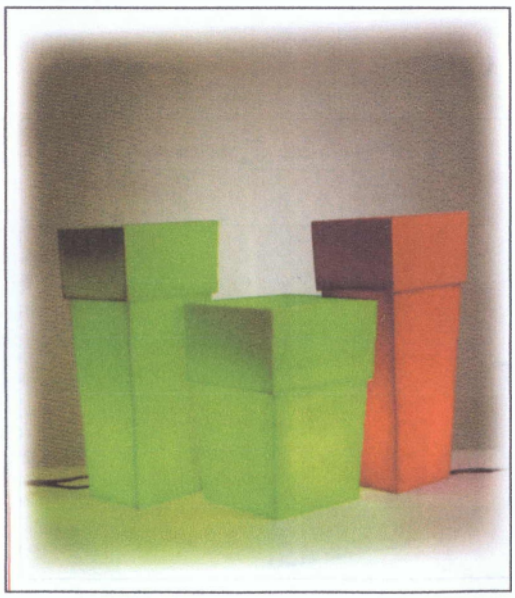

5. **Tubini with light**

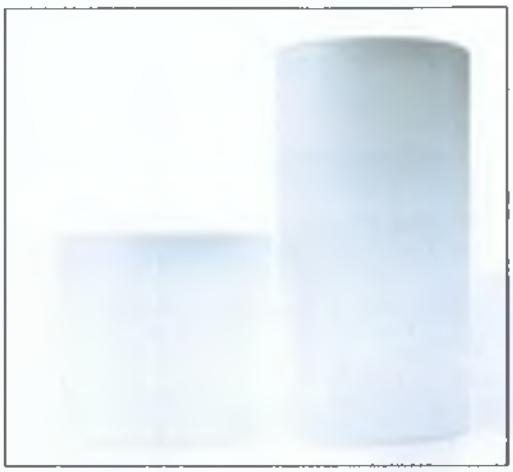

1.2.5 ΓΛΑΣΤΡΕΣ INOX

1. **Excelent**

1.2.6 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

1. **Cubico**

2. **Quadro**

1.2.7 FIBERSTONE VIETNAM

1. Polyter Tall Round Pot

1.3 ΜΕΓΕΘΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

1.3.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Vaso standard

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΒΑΡΟΣ (kg)	ΠΛΑΤΟΣ (cm)
11	9,5	0,29	11
21	17,6	1,47	19
31	26,3	3,80	25
43	35,3	10,67	36
50	41,0	17,00	42

Ciotola Gigante

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΒΑΡΟΣ (kg)	ΠΛΑΤΟΣ (cm)
17	9,00	0,61	15
31	15,50	2,60	25
41	19,80	5,47	31
51	25,00	11,00	42

1.3.2 ΠΗΛΙΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ VIETNAM

TC Plain

ΧΡΩΜΑ	ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ	ΤΕΜΑΧΙΑ/ΣΕΤ
ΠΗΛΟΥ	38, 28, 20	60, 45, 38	3

Cube

ΧΡΩΜΑ	ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ	ΤΕΜΑΧΙΑ/ΣΕΤ
ΠΗΛΟΥ	40X40, 30X30, 20X20	40, 30, 20	3

Round Lines

ΧΡΩΜΑ	ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ	ΤΕΜΑΧΙΑ/ΣΕΤ
ΠΗΛΟΥ	51, 41, 30	60, 46, 35	3
CHOCO	51, 41, 30	60, 46, 35	3

Tall Square Striped

ΧΡΩΜΑ	ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ	ΤΕΜΑΧΙΑ/ΣΕΤ
ΠΗΛΟΥ	41X41, 30X30	90,61	2
CHOCO	41X41, 30X30	90,61	2

1.3.3 ΚΡΗΤΙΚΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΠΥΘΑΡΙΑ

Λεκανίδα

ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)
60	15
50	13
35	11

Πλακέ Κορωνιά

ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)
40	30
30	20
18	12

Πυθάρι

ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)
65	100
50	70
35	50

Ρουμπάκι

ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)
70	60
50	40
30	30

Φράσκα

ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)
58	66
57	53
55	45

1.3.4 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Bordato Liscio

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΛΙΤΡΑ
36	32	21
58	50	85
78	70	206
130	120	720

Marcantonio

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΛΙΤΡΑ
39	90	60
58	135	190
50	120	130
63	150	270

Torre

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΛΙΤΡΑ
45x45	50	60
38x38	70	190
42x42	90	130
55x55	100	270

Torre with Light

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΛΙΤΡΑ
45x45	50	25
38x38	70	16
55x55	100	67

Tubini with light

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΛΙΤΡΑ
50	48	14
46	90	16

1.3.5 ΓΛΑΣΤΡΕΣ INOX

Excelent

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)
9,00	9,50
15,00	13,00
22,00	19,70
36,00	36,00
30,00	27,50

1.3.6 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Cubico

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΛΙΤΡΑ
22	41	6
30	56	14
40	75	34
50	95	61

Quadro

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)	ΛΙΤΡΑ
21	20	5
28	26	10
35	33	18
43	40	40
50	47	60

1.3.7 FIBERSTONE VIETNAM

Polyter Tall Round Pot

ΔΙΑΣΤΑΣΗ (cm)	ΥΨΟΣ (cm)
35	70
50	101
35	70

1.4 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

Τα υλικά κατασκευής γλαστρών αποτελούνται από τερακότα, ξύλο, πέτρα, τσιμέντο, ανασχηματισμένη πέτρα, μέταλλο, πλαστικό και fibreglass, (Courtier 2000).

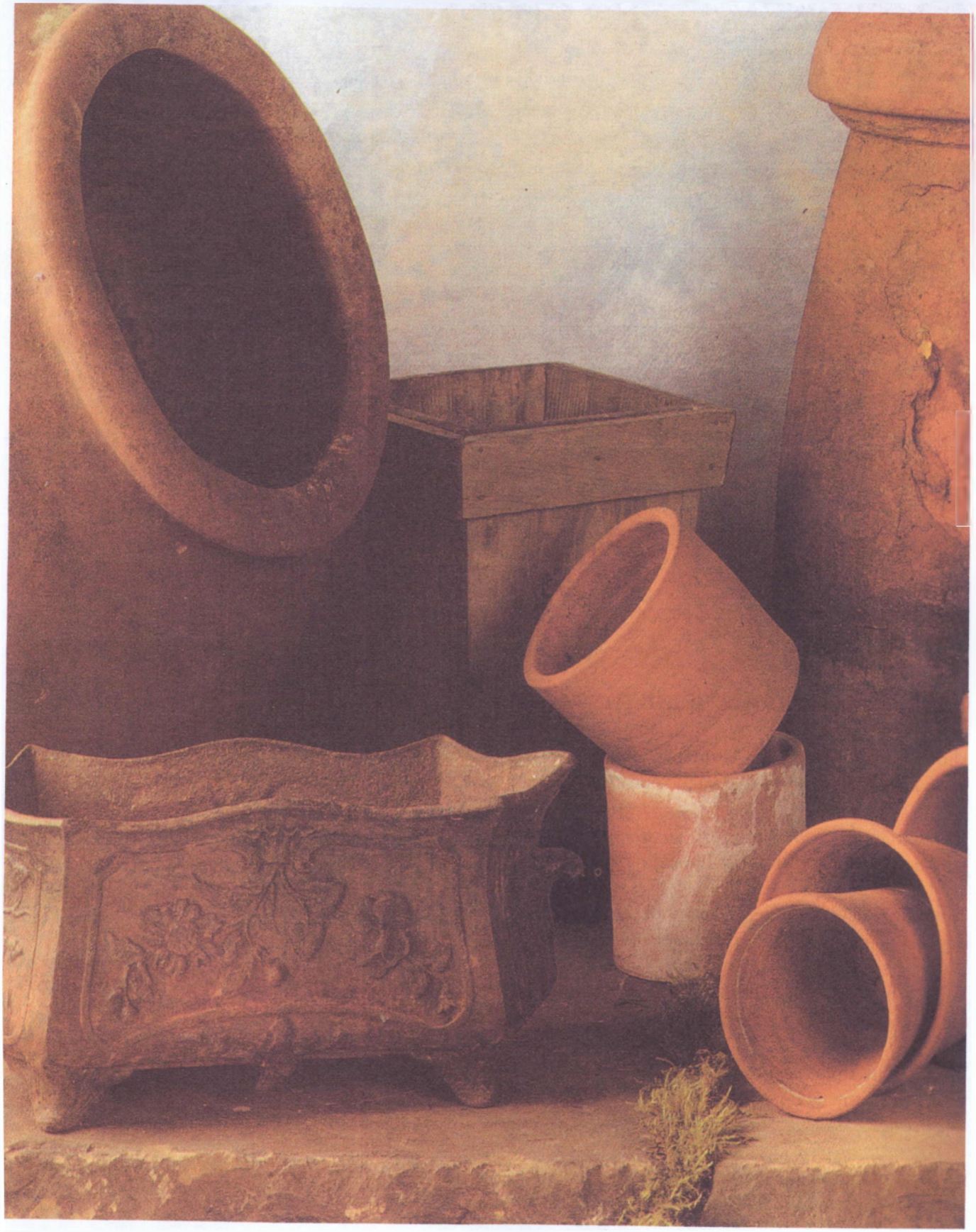

1.5 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

Η σωστή τοποθέτηση των γλαστρών παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην ανάδειξη της ίδιας της γλάστρας, αλλά περισσότερο στην ανάδειξη του φυτού ή των φυτών μέσα στη γλάστρα.

Τοποθετώντας τις γλάστρες στα κατάλληλα σημεία αναδεικνύουμε την καλλωπιστικά αξία του φυτού αλλά και της γλάστρας, (Strond & Phoenix 1997).

Χρησιμοποιώντας κάποια βάση μεταλλική ή κάποια άλλα αντικείμενα για να υψώσουμε τις γλάστρες, δημιουργούμε μεγαλύτερη αίσθηση του χώρου στον κήπο.

Άλλα αντικείμενα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν είναι οι κορμοί δένδρων και οι πέτρες ή βράχοι, αρκεί να παρέχουν την απαραίτητη σταθερότητα στις γλάστρες (Courtier 2000).

Ανάλογα με την θέση που θέλουμε να τοποθετήσουμε μία γλάστρα, σημαντικός παράγοντας που επηρεάζει την επιλογή της γλάστρας και κατ' επέκταση των φυτών είναι η γνώση των κλιματολογικών παραγόντων της θέσης.

Οι βασικοί κλιματολογικοί παράγοντες που επηρεάζουν την τοποθέτηση των γλαστρών είναι η φωτεινότητα και έκθεση σε ανέμους (Hillier 1992).

1.5.1 ΦΩΤΕΙΝΟΤΗΤΑ

Σύμφωνα με Hillier (1992), η τοποθέτηση με βάση την φωτεινότητα χωρίζεται σε τρεις κατηγορίες που πειράζουν περισσότερο την επιλογή του φυτού και αυτές είναι:

Α ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΕΣ ΤΟΠΟΘΕΣΙΕΣ
Β ΗΜΙΣΚΙΕΡΕΣ ΤΟΠΟΘΕΣΙΕΣ
Γ ΣΚΙΕΡΕΣ ΤΟΠΟΘΕΣΙΕΣ

1.5.2 ΕΚΘΕΣΗ ΣΕ ΑΝΕΜΟΥΣ

Η τοποθέτηση με βάση την έκθεση στους ανέμους επηρεάζει τη επιλογή των γλαστρών αλλά και των φυτών και χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, αυτές είναι :

Α ΤΟΠΟΘΕΣΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΔΥΝΑΤΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ
Β ΤΟΠΟΘΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΕΣ ΣΕ ΔΥΝΑΤΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ

1.5.3 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΓΛΑΣΤΡΩΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σε όλα τα σπίτια υπάρχει χώρος για μερικές γλάστρες ακόμα και σε σπίτια με πολύ μικρό διαθέσιμο χώρο υπάρχει η δυνατότητα να δημιουργήσουμε ένα κήπο, (Courtier 2000).

<u>Θέσεις Γλαστρών στο σπίτι</u>

1- Στον κήπο, 2- Στο μπαλκόνι, 3- Στην ταράτσα, 4- Στην είσοδο του σπιτιού, 5- Στον διάδρομο/μονοπάτι του σπιτιού, 6- Στα σκαλοπάτια της εισόδου του σπιτιού, 7- Στο πρεβάζι των παραθύρων του σπιτιού, 8-

Μικρές γλάστρες μπορούν να διακοσμήσουν τραπέζια του σπιτιού, 9-Δίπλα σε κάποιο στοιχείο νερού όπως :

Α πισίνα
Β Λίμνη
Γ Καταρράκτης
Δ Ρυάκι

10-Σε τοίχους και φράκτες με την βοήθεια βάσεων, 11- Μπορούμε να κρεμάσουμε γλάστρες από κάποιο μπαλκόνι ή να κρεμάσουμε γλάστρες σε κάποιο ψηλό μέρος του σπιτιού χρησιμοποιώντας κρεμαστά καλάθια.

1.5.4 ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

Εκτός από τις μόνιμες θέσεις πού έχουμε, για ορισμένες γλάστρες , υπάρχουν διάφορα σημεία που μπορούμε να μετακινήσουμε τις γλάστρες , δημιουργώντας έτσι νέους χώρους μέσα στον κήπο.

Μπορούμε ακόμα ανάλογα με την εποχή του έτους να τοποθετήσουμε φυτά που ανθοφορούνε, σε εμφανή σημεία, για να τα αναδείξουμε καλύτερα, δημιουργώντας μια χρωματική σύνθεση, όπου θα είναι το επίκεντρο του κήπου. Αντίστοιχα τα φυτά που έχουν περάσει την ανθοφορία τους , τα τοποθετούμε σε σημεία λιγότερο εμφανή, ώσπου να έλθει η εποχή της ανθοφορίας και οι γλάστρες θα ξανακάνουν τον κύκλο τους. (Courtier 2000).

Αξίζει τον κόπο, μερικές φορές, έστω και για ένα απόγευμα, για ένα ρομαντικό δείπνο, να τοποθετήσουμε αρωματικά ανθισμένα φυτά γύρω από το τραπέζι του κήπου, έτσι να δημιουργήσουμε ένα νέο χώρο απόλαυσης και ευχαρίστησης, (Hillier 1992).

1.5.5 ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

Για την ομαδοποίηση των γλαστρών δεν χρειάζεται να χρησιμοποιούμε απαραίτητα τις ίδιες γλάστρες, ούτε είναι υποχρεωτικό οι γλάστρες να είναι φτιαγμένες από το ίδιο υλικό.
Στην ομαδοποίηση των γλαστρών συνήθως είναι ποιό εντυπωσιακό να υπάρχει μια ποικιλία μεγεθών και σχημάτων.

Σε κάποιο χρωματικά μονότονο σημείο του κήπου, μπορεί να γίνει ομαδοποίηση εποχιακών ανθοφόρων φυτών για να σπάσει η χρωματική μονοτονία, (Hillier 1992).

1.6 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

Τα φυτά που χρησιμοποιούνται για φύτευση σε φυτοδοχεία κατατάσσονται σε διάφορες κατηγορίες.

1.6.1 ΔΕΝΔΡΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ακακία Κωσταντ/εως	Albizia julibrissim	Leguminose
Μιμόζα Νικαίας	Acacia decurens var-itealbata	Leguminose
Ακακία Κυανόφυλη	Acacia cyanophylla	Leguminose
Γαζία	Acacia Farneciana	Leguminose
Ψευδοακαία ή Ροβίνια	Robinia pseudoaca-cia	Leguminose
Σοφορά	Sophora japonica	Leguminose
Γιακαράντα	Jacaranta mimosae-folia	Bignoniaceae
Ιποκαστάνια	Aesculous hippocas-tanum	Hippocastanaceae
Ιτιά Κλαίουσα	Salix Babilonica	Salicaceae
Κατάλπη	Catabra bignonioides	Bignoniaceae
Κελρετέρια	Celreteria paniculata	Sapindaceae
Κερκίδα	Cercis siliquastrum	Leguminosae
Προύνος	Prunus pissardii	Rosaeceae
Μελία	Melia azedarach	Meliceae
Λεύκη Λεύκη	Populus alba	Salicaceae
Λεύκη Καναδά	Populous xanadensis	Salicaceae
Λεύκη Μελανή	Populous nigra	Salicaceae
Πλάτανος	Populous orientalia	Platanasceae

Σφένδαμος	Acer negundo	Aceraceae
Αρία	Quercus ilex	Fagaceae
Βραχιχύτων	Brachychiton aceri-folium	Srerculieae
Ελιά	Olea europea	Oleacea
Ευκάλυπτος	Eucalyptus globules	Myrtaceae
Μανόλια	Magnolia grandiflora	Magnoliceae
Ξυλοκερατιά ή Χαρουπιά	Ceratonia siliqua	Leguminosae
Φύκος	Ficus spp	Moraceae

1.6.2 ΘΑΜΝΟΙ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αβουτίλο	Abutilon striatum	Malvaceae
Βερβερίδα	Berberis thunbergii	Berberidaceae
Βερονίκη	Vronica (Hebe) spe-ciosa	Scropharariaceae
Βιβούρνο Κοινό	Virburnum tinus	Caprifoliaceae
Βιβούρνο Εύοσμο	Virbunum fragrams (odoratissiu-mum)	Caprifoliaceae
ΒιβούρνοΧιονόσφαιρο	Virbunum opulus	Caprifoliaceae
Βουτλία	Budlleia davidii	Loganiaceae
Δάφνη Απολώνια	Laurus nobilis	Lauraceae
Δενδρολίβανο	Rosmarinus offiri-nalis	Labiatae
Ευόνυμο	Euonimus japonicus	Celastraceae
Ιβίσκος Σινικός	Ibiscusn rosa-sinensis	Malvaceae
Καλιστίμονας	Celistremon citrus	Myrtaceae
Κάσσια	Cassia corymbosa	Leguminosae
Κυδονίαστρο Ιτεόφυλλο	Cotoneaster salicifo-lia	Rosaceae
Κυδονίαστρο Οριζοντόκλαρο	Cotoneaster horizon-tialis	Rosaceae
Λαγκεστρέμια	Lagestremiaindica	Lythraceae
Λάντανα	Lantana camara	Verbenaceae
Λιγούστρο	Ligustrum japoni-cum	Oleaceae
Μυρτιά	Myrtus communis	Myrtaceae
Πικροδάφνη	Nerium oleander	Appocynaceae
Πιτόσπορο	Pittosorum tobira	Pittosporaceae
Πολύγαλα	Polygala myrtifolia (grantiflora)	Polygalaceae
Πυξάρι	Buxus sempervirens	Buxaceae
Πυράκανθος	Pyracantha coccinea	Rosaceae
Ράμνος	Ramnus alaternus	Rhamnaceae
Ροδιά Καλωπιστική	Punica granatum	Punicaae
Σπαρτό	Spartium junceum	Leguminosae
Τεύκριο	Teucrium fruticans	Labiatae
Τριανταφυλιά	Rosa spp	Rosaceae
Τστντόνια	Chaenomeles japon-ica	-
Φορσύθια	Forsythia spp	Oleaceae
Φωτίνια	Photinia glabra	Rosaceae

1.6.3 ΠΟΛΥΕΤΗ ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΑ ΦΥΤΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ακάνθες	Acanthus mollis	Acanthaceae
Γαρύφαλο	Dianthus caryofyllus	Caryophyllaceae
Γκαζάνια	Gazania splenders	Compositae
Δημορφωθήκη	Dimorphotheca au-rantiaca	Compositae
Λεβαντίνη	Santolina chamacy-parisus	Compositae
Πελαργόνιο ή Γεράνι	Pelargonium spp.	Compositae
Φελίτσια	Felicia amelloides	Compositae
Χρυσάνθεμο	Cryssanthemum spp.	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

1.6.4 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ

1.6.4.1 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΑΝΟΙΞΗΣ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αλύσσο	Alyssum maritimum	Cruciferae
Σκυλάκι – Αντίρινο	Antirrhinum magus	Scorophararіaceae
Βιολέτα	Matthiola incana	Cruciferae
Γαρύφαλο Κίνας	Dianthus sinensis	Caryophyllaceae
Γαρύφαλο Ποιητών	Dianthus barbatus	Caryophyllaceae
Δελφίνιο ή Καπουτσίνος	Delphinium spp.	Ranunculaceae
Πανσές	Viola Tricolor	Violaceae
Καλέντουλα	Calentula officinalis	Compositae
Χρυσάνθεμο Ετήσιο	Chrysanthemum car-inatum	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

1.6.4.2 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Βίγκα	Vinca rosae	Apocynaceae
Ζίννια	Zinnia elagans	Compositae
Καλλίστεφος ή Αστερ	Callisterphus Aster sinensis	Compositae
Πετούνια	Petunia hybrida	Solanaceae
Πορτούλακα	Portulaca grandiflora	Portulacaceae
Σάλβια	Salvia splendens	Labiatae
Σελόζια	Celosia argentea	Amaratnthaceae
Ταγκέτης ή Κατηφές	Tagetes eracta	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

1.6.5 ΒΟΛΒΩΔΗ ΦΥΤΑ

1.6.5.1 ΒΟΛΒΩΔΗ ΜΕ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΝΘΙΣΗ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ανεμώνη	Anemonae coronaria	Ranunculaceae
Ιριδα ή Κρίνος	Iris germanica	Iradaceae
Νάρκισσος	Narcissus spp	Amaryllidaceae
Νεράγκουλα	Ranuncalus asiaticus	Ranunculaceae
Τουλίπα	Tulipa spp	Libiaceae
Φρέζια	Fresia spp	Iradaceae
Κρόκος	Crocus Vernus	Iradaceae
Λίλλιο	Lillium spp	Libiaceae
Υάκυνθος	Hyacinthus spp	Libiaceae
		(Αναστόπουλος 2004).

1.6.5.2 ΒΟΛΒΩΔΗ ΜΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΙ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΑΝΘΙΣΗ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Κάννα	Canna hybrida	Cannaceae
Γυνέριο	Cortaderia argentea	Graminae
Κυκλάμινο	Cyclamen percicum	Primulaceae
Νυάλια	Dalhia spp	Compositae
Γλαδιόλος	Gladiolus spp	Iradaceae
		(Αναστόπουλος 2004).

1.6.6 ΑΝΑΡΡΙΧΟΜΕΝΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αγιόκλιμα	Lonicera japonica	Caprifoliaceae
Αμπέλοψη	Ampelopsis quinque-folia	Vitaceae
Παρθενοκισσός	Parthenokissus tri-cuspitata	Vitaceae
Βιγνόνια	Bignonia capensis	Bignoniaceae
Βουκαμβίλια	Bougainvillea spect-abilis	Nyctaginaceae
Γιασεμί Αζόρων	Jasmin azoricum	Oleaceae
Γιασεμί Μεγανθές	Jasminum grandiflo-rum	Oleaceae
Γιασεμί Γυμνανθές	Jasminum nudiflo-rum	Oleaceae
Γλυτσίνια ή Βιστέρια	Wistaria sinensis	Leguminosae
Κισσός	Hedera helix	Araliaceae
Πασσιφλώρα ή Ρολογιά	Passiflora caerulea	Passifloraceae
Πλουμπάγκο ή Μολύβδαινα	Plumbago capensis	Plumbaginanceae
Ρύγχος Πέρμο	Rhynchospermum (Trachelosper-mum) jasminoides	Apocynaceae

1.6.7ΦΟΙΝΙΚΟΕΙΔΗ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Φοίνικας	Phoenix spp	Palmaceae
Ουασινγκτόνια ή Πιτσάρδια	Washingtonia spp	Palmaceae

1.6.8 ΚΩΝΟΦΟΡΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αρωκάρια	Aracaria araucana	Pinaceae
Έλατο	Abies alba	Pinaceae
Κέδρος Άτλαντος	Cedrus atlantica	Pinaceae
Κέδρος Λιβάνου	Cedrus libani	Pinaceae
Κέδρος Ντεόνταρα	Cedrus deodara	Pinaceae
Κουπρεοκυπάρισσος	Cupressocyparis leulandii	Cupressaceae
Κυπαρίσσι Κοινό	Cupressus sempr virens	Cupressaceae
Πεύκη Δασική	Pinus sylvestris	Pinaceae
Τούγια	Thuya spp	Pinaceae

1.6.9 ΠΑΧΥΦΥΤΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αγάβη	Agave	Agavaceae
Σανσεβιέρια	Sansevieria	Agavaceae
Αδόνιο	Adenium	Apocynaceae
Αιώνιο	Aenium	Crassulaceae
Αλόη	Aloe	Liliaceae
Ανακόμψερος	Anacampseros	Portulacaceae
Κυράρια	Ceraria	Portulacaceae
Κηροπίγια	Ceropegia	Aselepiadaceae
Κουλιδόνα	Cotyledon	Crassulaceae
Κράσσουλα	Crassula	Crassulaceae
Δούδλευα	Dudleya	Crassulaceae
Εχεβερία	Echeveria	Crassulaceae
Ευφόρβια	Euphorbia	Euphorbiaceae
Φύκος	Ficus	Monaceae
Γαστεραλόη	Gastrolea	Liliaceae
Γρινόβια	Greenovia	Crassulaceae
Καλαγχόη	Kalancohoe	Crassulaceae
Παχύκορμος	Pachycormus	Anacardiaceae
Παχυπόδια	Pachypodium	Apocardiacae
Σέδο	Sedum	Crassulaceae

1.7 ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΓΛΑΣΤΡΕΣ

1.7.1 ΤΟ ΧΩΜΑ

Το φυσικό χώμα προέρχεται από την επιφανειακή στρώση του εδάφους και αποτελείται από οργανική ουσία, ανόργανα συστατικά, οργανικά συστατικά, θρεπτικά συστατικά σε συνδυασμό με την δομή του εδάφους που του επιτρέπει να συγκρατεί αέρα και υγρασία. Τα σωματίδια του εδάφους είναι κολλημένα με υγρασία και στα μεταξύ τους κενά υπάρχει αέρας.
Το χώμα είναι ξενιστής πολλών μορφών ζωής, υπάρχουν γεωσκόληκες , νηματώδεις, μύκητες, βακτήρια,

πρωτόζωα, έντομα και πολλά άλλα. Οι ρίζες των φυτών, με την βοήθεια των ριζιδίων απορροφούν την υγρασία από το χώμα και μαζί με την υγρασία προσλαμβάνουν όλα τα θρεπτικά συστατικά. Όταν δεν υπάρχει αρκετή υγρασία στο χώμα τα ριζίδια πεθαίνουν. Το ίδιο γίνεται στην περίπτωση που το νερό γεμίζει όλα τα κενά μεταξύ των σωματιδίων του εδάφους με αποτέλεσμα το χώμα να μην έχει καθόλου αέρα.
Η σωστή στράγγιση παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη των φυτών, γιατί το πλεονάζον νερό απορρέει. Στις γλάστρες κάποια φυσικά χαρακτηριστικά του εδάφους έχουν σχεδόν χαθεί, γι αυτό πρέπει να εξασφαλίζουμε τις αναλογίες των υποστρωμάτων να περιέχουν τα εξής βασικά χαρακτηριστικά:

- Να παρέχουν στα φυτά σωστό αερισμό και να συγκρατούν ικανοποιητικές ποσότητες νερού.
- Να παρέχουν όλα τα θρεπτικά συστατικά που χρειάζεται ένα φυτό για να αναπτυχθεί σωστά, (Colborn 1990).

1.7.2 ΕΙΔΗ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το χώμα του κήπου σαν βάση για να φτιάξουμε την δική μας αναλογία, βελτιώνοντας το με διάφορα υποστρώματα, αλλά τα πατενταρισμένα μείγματα χωμάτων δίνουν ποιό σίγουρο αποτέλεσμα. Τα έτοιμα μείγματα χωμάτων είναι αποστειρωμένα δεν περιέχουν σπόρους αγριόχορτων, δεν έχουν ασθένειες και επίσης έχουν καλύτερη φυσική δομή για να βοηθούν στην καλή στράγγιση, (Courtier 2000).

Τα υποστρώματα που χρησιμοποιούνται για τη σύνθεση των μειγμάτων αποτελούνται από οργανικά και ανόργανα συστατικά όπως :

- ΤΥΡΦΗ
- ΠΕΡΛΙΤΗ
- ΒΕΡΜΙΚΟΥΛΙΤΗ
- ΕΛΑΦΡΟΠΕΤΡΑ
- ΦΥΛΛΟΧΩΜΑ
- ΚΗΠΟΧΩΜΑ
- ΠΟΤΑΜΙΣΙΑ ΑΜΜΟ
- ΟΞΥΝΑ ΧΩΜΑΤΑ

Τα υποστρώματα που χρησιμοποιούμε χωρίζονται σε δύο βασικές κατηγορίες : Υποστρώματα με χώμα και χωρίς χώμα. Στην κάθε μία κατηγορία υπάρχουν πολλές αναλογίες οργανικών και ανόργανων συστατικών που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε και συνήθως βασικά κριτήρια είναι οι διαθέσιμες ποσότητες που υπάρχουν στην αγορά.

1.7.3 ΥΠΟΣΤΡΩΜΜΑΤΑ ΜΕ ΧΩΜΑ

Τα υποστρώματα με χώμα έχουν σαν βάση τον άργιλο και περιέχουν τύρφη ή φυλλόχωμα και προσθέτει οργανική ουσία και άμμο ή κάποιο άλλο βελτιωτικό εδάφους για καλή στράγγιση.

Τα χώματα αυτά είναι συνήθως βαριά και δύσκολα στην επεξεργασία τους. Αλλά από την άλλη πλευρά συγκρατούν υγρασία και θρεπτικά αποθέματα για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Τα χώματα αυτά είναι κατάλληλα για μεγάλα δένδρα, για φυτά που χρειάζονται καλύτερη στήριξη και για φυτά που θα παραμείνουν σε γλάστρες για περισσότερο χρόνο.

Τα υποστρώματα με χώμα συνήθως αποτελούνται από επτά μέρη άργιλο, τρία μέρη τύρφη και δύο μέρη χώμα

1.7.4 ΥΠΟΣΤΡΩΜΜΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΧΩΜΑ

Τα υποστρώματα χωρίς χώμα αποτελούνται κατά βάση από τύρφη ή υποκατάστατο τύρφης και περιέχουν φυλλοχώματα και βελτιωτικά εδάφους. Τα υποστρώματα αυτά είναι καθαρά, ελαφριά και εύκολα στην μεταχείριση τους. Δεν περιέχουν πολλά θρεπτικά συστατικά, αλλά συγκρατούν αρκετά υγρασία. Όταν χάσουν την υγρασία, δύσκολα επανέρχονται στην αρχική τους κατάσταση.

Ακόμα υπάρχουν και χώματα ειδικής χρήσης, που είναι κατάλληλα για φυτά που έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, όπως είναι τα όξυνα χώματα. Τα υποστρώματα αυτά περιέχουν ερείκη κατά βάση και δεν περιέχουν καθόλου ασβέστιο. Συγκρατούν πολλή υγρασία και αρκετά θρεπτικά συστατικά, και είναι κατάλληλα για οξύφυλλα φυτά, (Courtier 2000).

1.8 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΦΥΤΩΝ ΣΕ ΓΛΑΣΤΡΕΣ

1.8.1 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΧΡΩΜΑ

Η σύνθεση των χρωμάτων που διαλέγουμε, είναι θέμα προσωπικού γούστου, αλλά όταν γνωρίζουμε ότι το χρώμα επηρεάζει και τη διάθεσή μας, τότε οι συνδυασμοί που κάνουμε είναι σημαντικοί.
Για να κατανοήσουμε καλύτερα τα χρώματα και πως μπορούμε να τα συνδυάσουμε στον κήπο μας, πρέπει να γνωρίζουμε ότι χωρίζονται σε θερμά και ψυχρά. Τα θερμά είναι : το κόκκινο, το πορτοκαλί και το κίτρινο και τα ψυχρά είναι : το μωβ, το μπλε και το πράσινο.

Η χρωματική αρμονία επιτυγχάνεται όταν χρησιμοποιούμε ένα χρώμα σε συνδυασμό με τις αποχρώσεις του από σκούρο σε ανοιχτό ή όταν χρησιμοποιούμε θερμά ή ψυχρά χρώματα ξεχωριστά. Όταν χρησιμοποιούμε

συμπληρωματικά χρώματα, όπως το πράσινο με το κόκκινο προσθέτουμε και άλλα χρώματα, όπως το χρυσό και το μωβ για να τα απαλύνουμε. Ενώ στη περίπτωση της χρωματικής αντίθεσης, στη σύνθεση που θα δημιουργήσουμε, χρησιμοποιούμε το μπλε με το κίτρινο και για να απαλύνουμε τα χρώματα προσθέτουμε το πράσινο χρησιμοποιώντας φυλλώδη φυτά, (Hillier 1992).

Μπορούμε να κάνουμε συνθέσεις με ένα μόνο χρώμα ανθέων χρησιμοποιώντας ένα είδος φυτού. Όταν όμως κάνουμε σύνθεση με διάφορα ήδη φυτών, με το ίδιο χρώμα ανθέων αλλά με διαφορετική διαμόρφωση ανθέων, έχουμε πολύ καλύτερο αποτέλεσμα. Επίσης όταν κάνουμε συνθέσεις με ένα είδος φυτού με διαφορετικά χρώματα ανθέων, έχουμε πάντα επιτυχία, (Strong & Phoenix 1997).

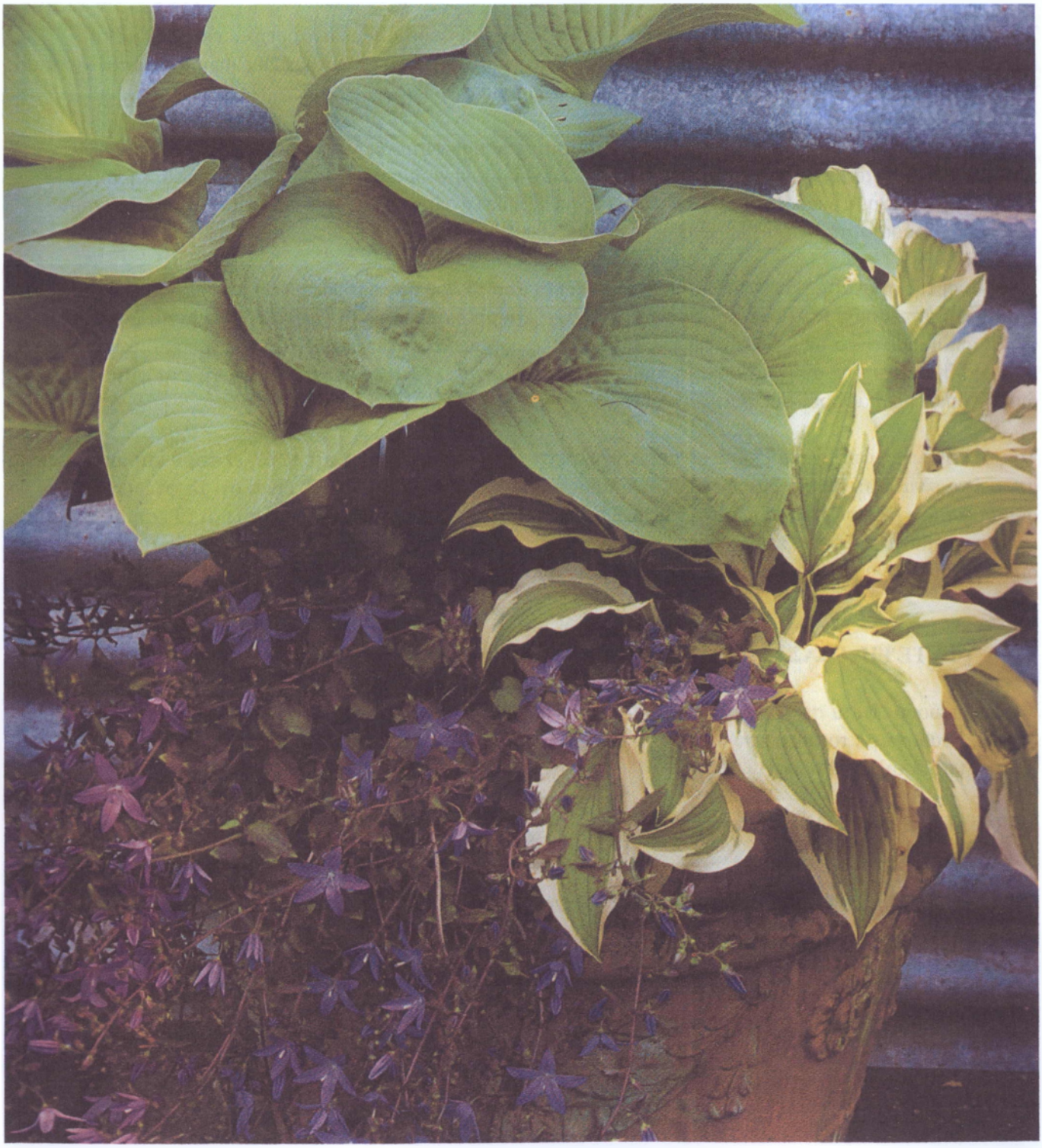

1.8.2 ΥΨΟΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ

Υπάρχουν πολλά χαρακτηριστικά των φυτών που μπορούν να μα εντυπωσιάσουν εκτός από την υπερβολική ποικιλία χρωμάτων που μας προσφέρουν τα ανθοφόρα εποχιακά φυτά. Διαφορετικά σχήματα λουλουδιών, όπως τρομπέτες και καμπανούλες και η μεγάλη ποικιλία σύστασης φυλλώματος, μπορούν να μας δώσουν ικανοποιητικά αποτελέσματα. Σε μία σύνθεση που υπάρχουν φυτά χαμηλής βλάστησης μπορούμε να προσθέσουμε ύψος φυτεύοντας ψηλόκορμα φυτά, ή φυτά υψηλής ανάπτυξης, για να δώσουμε μεγαλύτερο ενδιαφέρον (Courtier 2000). Για να προσθέσουμε ύψος σε κάποια σύνθεση μπορούμε να φυτέψουμε μεμονωμένα ένα δύο ή περισσότερα ψηλά φυτά, ή να φυτέψουμε ψηλόκορμα φυτά και στη βάση τους να φυτέψουμε φυτά χαμηλής βλάστησης (Courtier 2000).

Ένας άλλος τρόπος για να προσθέσουμε ύψος είναι να χρησιμοποιήσουμε αναρριχόμενα φυτά με τη βοήθημα στηρίγματος. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να στηρίξουμε τα φυτά, όπως σε καφασωτά, καλάμια, ξύλα και διακοσμητικά σύρματα, δημιουργώντας καλούπια σε διάφορα σχήματα, (Hillier 1992).

Για την προσθήκη σύστασης σε μια γλάστρα, χρησιμοποιούμε φυτά με διαφορετική σύσταση φύλλων. Συνδυάζοντας φυτά με διαφορετική σύσταση φύλλων δημιουργούμε συνθέσεις με εντυπωσιακή ποικιλία διαφορετικών σχημάτων και χρωμάτων, που θα διατηρηθούν ακόμα και τον χειμώνα που δεν υπάρχουν πολλά ανθοφόρα φυτά, (Courtier, 2000).

Η επιλογή της σύστασης των φυτών επηρεάζεται και από το που θα τοποθετηθούν. Αν θα βρίσκονται σε κοντινή απόσταση θα βάλουμε φυτά με μικρά φύλλα και μικρά λουλούδια, ενώ αν βρίσκονται μακριά, χρησιμοποιούμε φυτά με μεγαλύτερα και διαφορετικά σχήματα φύλλων και ανθέων. Στη περίπτωση ομαδοποίησης φυτών, αν χρησιμοποιήσουμε τις ίδιες γλάστρες, εστιάζουμε την προσοχή στα φυτά και διακρίνουμε τις διαφορές σύστασης ανθέων και φύλλων, (Hillier 1992).

Το φύλλωμα των φυτών μπορεί να είναι σφριγηλό, σταθερό και σκληρό ή φτερωτό, ελαφρύ και μπερδεμένο, μπορεί να είναι μυτερό και ξιφοειδές, ή με απαλές καμπύλες. Γενικός κανόνας είναι ότι τα φτερωτά φυτά δημιουργούν καλό φόντο και πλαίσιο για τα υπόλοιπα φυτά σε δοχεία, δημιουργόντας αντίθεση με τα ποιό έντονα σχήματά τους. Τα λεπτόφυλλα ή χνουδωτά φυτά, όπως οι φτέρες και τα γρασίδια, είναι αυτά που δημιουργούν συνήθως την αντίθεση , ως προς την σύσταση, σε μια ανάμικτη σύνθεση φυτών (Courtier 2000).

1.9 ΦΥΤΕΨΗ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

Οταν φυτεύουμε φυτά σε γλάστρες, πρέπει να τους προσφέρουμετον κατάλληλο χώρο για να αναπτυχθούνε σωστά. Ανάλογα με το φυτό που θέλουμε να φυτέψουμε, θα πρέπει να επιλέξουμε το κατάλληλο υπόστρωμα και την κατάλληλη γλάστρα.

1.9.1 ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ

- μυστρί
- πιρούνα χειρός
- φυτευτήρι
- γλάστρα
- υλικά αποστράγγισης
- κόκκοι συγκράτησης του νερού
- μίγμα χώματος
- φυτά
- ποτιστήρι

1.9.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗΣ

Α. Από οποιοδήποτε υλικό είναι κατασκευασμένη η γλάστρα που θα χρησιμοποιήσουμε, βασικός κανόνας είναι να είναι καθαρή. Αν είναι καινούργια η γλάστρα χρειάζεται ξέπλυμα με νερό, ενώ στη περίπτωση που είναι χρησιμοποιημένη και έχει υπολείμματα υποστρώματος από παλαιότερη φύτευση, πρέπει να καθαριστεί. Χρησιμοποιώντας μια σκληρή βούρτσα και με τη βοήθεια απολυμαντικού, καθαρίζουμε πολύ καλά. Είναι πολύ σημαντικό να είναι καθαρή η γλάστρα, γιατί μπορεί να υπάρχουν μύκητες, βακτήρια ή αυγά από έντομα και αυτά θα επιβαρύνουν την υγιή ανάπτυξη των φυτών, (Hillier, 1992). Στην περίπτωση που χρησιμοποιούμε πήλινες γλάστρες, καλό είναι να τις τοποθετήσουμε σε ένα κουβά με νερό για να απορροφήσουν υγρασία, γιατί όταν είναι στεγνές απορροφούν την υγρασία του υποστρώματος, (Hillier 1992).

Β. Εκτός από την επαρκή ποσότητα νερού τα φυτά έχουν την ανάγκη σωστού αερισμού και αυτό επιτυγχάνεται με τη σωστή αποστράγγιση. Τα φυτά υποφέρουν και σαπίζει το ριζικό τους σύστημα, όταν το νερό πλεονάζει και παραμένει μέσα στη γλάστρα για αρκετό χρονικό διάστημα. Για την αποστράγγιση χρησιμοποιούμε κομμάτια από σπασμένα πήλινα δοχεία, ή σπασμένες γλάστρες, για να καλύψουμε τις τρύπες της γλάστρας στο κάτω της σημείο. Στη συνέχεια μπορούμε να προσθέσουμε μικρές πέτρες, χαλίκι και άμμο ή ελαφρόπετρα. Για να μην γεμίσουν τα κενά με υπόστρωμα, πρέπει να τοποθετήσουμε κάποιο πορώδες ύφασμα πριν τοποθετήσουμε το εδαφικό μίγμα, (Jackson & Hutchison 1996).

Γ. Χρησιμοποιώντας το κατάλληλο υπόστρωμα, γεμίζουμε τα τρία τέταρτα της γλάστρας και μετά προσθέτουμε κόκκους συγκράτησης νερού και τα ανακατεύουμε. Ποτίζουμε το φυτό βάζοντας την γλάστρα σε ένα κουβά με νερό και την αφήνουμε ώσπου να γεμίσουν όλοι οι πόροι με νερό, μετά γυρίζουμε ανάποδα τη γλάστρα κρατώντας τον κορμό του φυτού μέσα από τα δάκτυλα του ενός χεριού και με το άλλο χτυπάμε τη γλάστρα ώσπου να ξεκολλήσει η μπάλα των ριζών και το τοποθετούμε μέσα στη γλάστρα, κάνοντας μία τρύπα στο χώμα και το φυτεύουμε. Μετά συμπληρώνουμε με υπόστρωμα γύρω και επάνω από τη ρίζα και πιέζουμε ελαφρά, έτσι ώστε να αφήσουμε λίγο χώρο για το πότισμα, (Courtier, 2000).

Δ. Όταν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία της φύτευσης , ποτίζουμε σταδιακά ώσπου να καλυφθούν με νερό οι τρύπες που είχαμε κάνει στο κάτω μέρος της γλάστρας.
Ελέγχουμε τακτικά τις επόμενες ημέρες ότι το υπόστρωμα έχει αρκετή υγρασία, έτσι ώστε το φυτό να μπορέσει να αναπτυχθεί σωστά, (Jackson & Hutchison, 1996).

1.10 ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΣΕΙΣ ΓΛΑΣΤΡΩΝ

Τα φυτά που καλλιεργούνται σε γλάστρες, έχουν μεγαλύτερες απαιτήσεις από ότι αυτά που είναι στο έδαφος. Αυτό συμβαίνει γιατί τα φυτά που είναι φυτεμένα σε γλάστρες έχουν περιορισμένο υπόστρωμα και έχουν ανάγκη ειδικών περιποιήσεων, όπως μεταφύτευση, ανάλογα με την κατάσταση που βρίσκονται τα φυτά.

Έτσι τα φυτά που είναι φυτεμένα σε γλάστρες και για όλο τους τον βιολογικό κύκλο θα παραμείνουν στις γλάστρες αυτές, έχουν την ανάγκη μεταφύτευσης για να ανταπεξέλθουν στις διάφορες ανάγκες τους και να μπορέσουν να αναπτυχθούν σωστά.

Συνήθως η μεταφύτευση γίνεται όταν το υπόστρωμα δεν έχει πλέον τα απαραίτητα συστατικά και τη σωστή δομή για την ανάπτυξη των φυτών. Η μεταφύτευση πρέπει να γίνεται κάθε χρόνο, ιδίως στα ανεπτυγμένα φυτά. Μπορούμε όμως να κάνουμε αλλαγή γλάστρας κάθε 2 – 3 χρόνια, για ηλικιωμένα φυτά.
Φυτά που αναπτύσσονται αργά, φυτά με αργή ανάπτυξη ριζών, ή δεν είναι πολύ απαιτητικά, η μεταφύτευση μπορεί να γίνει μετά από 4 – 5 χρόνια.

Ενδείξεις που φανερώνουν ότι το φυτό έχει ανάγκη αλλαγής γλάστρας είναι οι εξής :

- Όταν το φυτό δεν αναπτύσσεται σε κανονικούς ρυθμούς.
- Όταν το φυτό θέλει τακτικό πότισμα, γιατί το φυτό μαραίνεται γρήγορα.
- Όταν στην επιφάνεια του υποστρώματος υπάρχει πολύ υγρασία και αναπτύσσεται μούχλα.
- Όταν βγαίνουν οι ρίζες από την επιφάνεια του υποστρώματος , η από την οπή της στράγγισης.

Τα στάδια που απαιτούνται για τη σωστή μεταφύτευση :

- Ετοιμάζεται η καινούργια γλάστρα.
- Γεμίζουμε μέχρι τα 2/3 τη γλάστρα με νέο μίγμα
- Εξάγεται το φυτό από το παλαιό χώμα.
- Αφαιρούνται οι σάπιες ρίζες.
- Τοποθετείται το φυτό.
- Γεμίζουμε τη γλάστρα με μίγμα χώματος.
- Η γλάστρα χτυπιέται ελαφρά για να κατακαθίσει το χώμα.
- Το χώμα πατιέται ελαφρά με το χέρι.
- Ποτίζουμε σταδιακά ώσπου να βγει νερό από την οπή αποστράγγισης της γλάστρας, φροντίζουμε να παραμείνει υγρή τις πρώτες ημέρες, για να ανταπεξέλθει στην νέα φυσική λειτουργία.

1.11 ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΦΥΤΑ ΣΕ ΓΛΑΣΤΡΕΣ

1.11.1 ΠΟΤΙΣΜΑ

Τα γλαστρικά φυτά απαιτούν προσεκτικό πότισμα, σε σύγκριση με τα φυτά που βρίσκονται στο έδαφος, επειδή το νερό στις γλάστρες εξατμίζεται ποιό γρήγορα. Στα περισσότερα είδη και ποικιλίες φυτών πρέπει να τους παρέχουμε ικανοποιητικά ποσοστά υγρασίας, αλλά ποτέ δεν πρέπει να τα ποτίζουμε τόσο ώστε να πλημυρίζει το νερό, ιδίως την εποχή της ανάπτυξης και της ανθοφορίας τους. Πρέπει να στραγγίζει το πλεονάζον νερό στις γλάστρες, αλλιώς σαπίζουν οι ρίζες, (Hiller 1992).

Η ανάπτυξη των φυτών μπορεί να επηρεαστεί ακόμα και από το υλικό κατασκευής των γλαστρών. Τα πορώδη υλικά, όπως η τερακότα, χάνουν νερό λόγω εξάτμισης και μπορούν επίσης να απορροφήσουν υγρασία από το χώμα, όταν φυτεύουμε ένα φυτό και γι αυτό θα πρέπει να μουσκεύουμε τις γλάστρες σε ένα κουβά, για μερικές ώρες πριν τη φύτευση. Σε αντίθεση με τα επισμαλτωμένα, πλαστικά ή άλλα υλικά κατασκευής γλάστρες, που δεν είναι πορώδη, χρειάζονται λιγότερο πότισμα, γιατί πλημυρίζουν με νερό, (Courtier 2000).

Για να γνωρίζουμε την ποσότητα του νερού που θα ποτίσουμε τα φυτά, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το δάκτυλό μας και έτσι να αισθανθούμε σε τι κατάσταση περίπου βρίσκεται το χώμα, ή αλλιώς παρατηρούμε για σημάδια μάρανσης. Για να γίνει ένα ικανοποιητικό πότισμα θα πρέπει να ποτίζουμε σταδιακά με λίγο νερό κάθε φορά ώσπου να αρχίσει να βγαίνει νερό από τις οπές αποστράγγισης .Όταν το χώμα έχει χάσει τελείως την υγρασία του και το φυτό βρίσκεται λίγο πριν από το σημείο μαρασμού, πρέπει να τοποθετήσουμε τη γλάστρα με το φυτό μέσα σε ένα κουβά με νερό και να το αφήσουμε ώστε να φύγουν όλες οι φυσαλίδες αέρος που βγαίνουν από την γλάστρα, (Strong & Phoenix 1997).
Η συχνότητα του ποτίσματος δεν εξαρτάται τόσο από την ποσότητα του ποτίσματος όσο από τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν. Περισσότερο πρέπει να δίνουμε προσοχή στις υψηλές θερμοκρασίες και στον άνεμο, όπου τα φυτά δεν μπορούν να επανέλθουν στην αρχική τους κατάσταση, όταν αρχίσουν να μαραίνονται.

Το πότισμα απαιτεί πολύ χρόνο για να γίνει ιδίως όταν υπάρχουν πολλές γλάστρες και όταν έχουμε μικρές γλάστρες, που χρειάζονται παραπάνω από μία φορά πότισμα, τότε αυτό καθιστά επικίνδυνο να μαραθούν τα φυτά. Για να αποφύγουμε τη ρουτίνα του ποτίσματος και για να εξοικονομήσουμε χρόνο μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ένα σύστημα αυτόματου ποτίσματος, χρησιμοποιώντας στάρδυν άρδευση. Τοποθετώντας σταλάκτες μέσα στη γλάστρα, ανάλογα με τις απαιτήσεις του κάθε φυτού, μπορούμε να τους παρέχουμε το νερό που χρειάζονται για να αναπτυχθούν φυσιολογικά και συμπληρώνουμε με νερό μόνο στη περίπτωση που το έχουν ανάγκη. Πρέπει να προσέχουμε επίσης σε βροχερές ημέρες, γιατί τα φυτά καλύπτουν την πάνω οπή της γλάστρας και τα φύλλα αποτρέπουν τις σταγόνες της βροχής να φθάσουν στο χώμα και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τα φυτά να χρειάζονται πότισμα, (Jackson & Hutchinson 1996).

1.11.2 ΛΙΠΑΝΣΗ

Τα φυτά για να αναπτυχθούν φυσιολογικά χρειάζονται θρεπτικά συστατικά, τα οποία απορροφούν από τις ρίζες, στη συνέχεια τα αποθηκεύουν και από εκεί τα διανέμουν στα φύλλα για να μπορέσουν να ολοκληρώσουν την φωτοσύνθεση.

Στη φύση υπάρχει περίσσεια θρεπτικών συστατικών, που τα φυτά μπορούν να χρησιμοποιήσουν για να αναπτυχθούν. Όταν όμως τα φυτά είναι φυτεμένα μέσα σε γλάστρες, θα πρέπει εμείς να τους δίνουμε τα θρεπτικά συστατικά, γιατί λόγω του περιορισμένου χώρου, τα θρεπτικά συστατικά καταναλώνονται γρήγορα, ή χάνονται με το νερό που απορρέει.

Τα θρεπτικά συστατικά, που απαιτούν τα φυτά για να λιπανθούν, χωρίζονται σε δύο κατηγορίες : Βασικά θρεπτικά συστατικά.

- Μακροστιχεία – τα μακροστοιχεία συνήθως απαιτούνται σε μεγάλες ποσότητες από τα φυτά.

Δευτερεύοντα θρεπτικά συστατικά.

- Ιχνοστοιχεία – τα ιχνοστοιχεία απαιτούνται σε μικρές ποσότητες από τα φυτά.

Τα μίγματα φύτευσης που χρησιμοποιούμε συνήθως, περιέχουν λιπάσματα αργής αποδέσμευσης και ακόμα και τα υποστρώματα περιέχουν αρκετά συστατικά, αλλά μετά από κάποιο χρονικό διάστημα και ανάλογα με τις απαιτήσεις των φυτών σε θρεπτικά συστατικά, το χώμα γίνεται φτωχό. Στη περίπτωση αυτή θα πρέπει να προσθέσουμε εμείς το λίπασμα με οποιαδήποτε μορφή ανάλογα με τις απαιτήσεις των φυτών, (Jackson & Hutchinson 1996).

Οι σκόνες και τα υγρά λιπάσματα, διαλύονται στο νερό με ένα ποτιστήρι, και ποτίζουμε τα φυτά, αφού έχει προηγηθεί πότισμα των φυτών με νερό. Τα ποιο γρήγορα αποτελέσματα επιτυγχάνονται με διαφυλλικά λιπάσματα, που συνήθως χρησιμοποιούνται για την έλλειψη θρεπτικών συστατικών, (Courtier 2000).

Πρέπει να ακολουθούμε τις οδηγίες χρήσης του κάθε σκευάσματος πριν το χρησιμοποιήσουμε, για να παρασκευάσουμε το ιδανικό διάλυμα για την κάθε χρήση που κάνουμε, έτσι ώστε να επιτύχουμε τις ιδανικότερες συνθήκες υγιούς ανάπτυξης των φυτών, (Strong & Phoenix 1997).

1.11.3 ΚΛΑΔΕΜΑ

Μεγάλοι θάμνοι και δέντρα, όταν είναι φυτεμένα σε γλάστρες, έχουν την προδιάθεση να αναπτυχθούν στο πραγματικό τους μέγεθος. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να περιορίζουμε την ανάπτυξη σε κάποιο λογικό μέγεθος, αλλά θα πρέπει να προσέξουμε να μην γίνονται τα κλαδέματα ακανόνιστα γιατί με αυτόν τον τρόπο δεν θα έχουμε ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Δεν είναι εύκολη υπόθεση το κλάδεμα, σε γενικές γραμμές θα πρέπει να προσπαθούμε να διατηρήσουμε το χαρακτηριστικό σχήμα του φυτού, (Colborne 1990).

Χρησιμοποιώντας κοφτερά κλαδευτήρια, κόβουμε τους βλαστούς. Όταν παρατηρούμε κατεστραμμένα, νεκρά ή άρρωστα κλαδιά, τα αφαιρούμε και κλαδεύουμε ανάλογα με το είδος του φυτού, την κατάλληλη εποχή, (Courtier 2000).

Μπορούμε να αφαιρέσουμε τα άνθη ανθοφόρων θάμνων όταν αυτά αποχρωματιστούν, για να ενθαρρύνουμε καινούργιους ανθοφόρους βλαστούς, (Hillier 1992).

Τα εποχιακά, τα ετήσια και τα πολυετή φυτά που έχουν μεγάλης διάρκειας ανθοφορία, μπορούμε να

επιτύχουμε μεγαλύτερη ανθοφορία, όταν απομακρύνουμε τα αποχρωματισμένα άνθη. Όταν αφήνουμε τα άνθη, το φυτό σπαταλάει την ενέργειά του στην παραγωγή σπόρου. Η μόνη περίπτωση που αφήνουμε το άνθος να παράξει σπόρο είναι για καλλωπιστικούς λόγους, όταν ο σπόρος έχει καλλωπιστική αξία. (Hillier 1992).

Με άλλα ήδη θάμνων το μόνο που χρειάζεται είναι να χρησιμοποιήσουμε αισθητική επιδεξιότητα. Φροντίζουμε το φυτό σαν ένα ζωντανό γλυπτό, αφαιρώντας λίγα λίγα τα κλαριά προσεκτικά και όσο κλαδεύουμε, κάθε λίγο πρέπει να κάνουμε ένα βήμα πίσω για να παρατηρήσουμε τι έχουμε κάνει και να αποφασίσουμε την επόμενη κίνησή μας.

Τα σχήματα που μπορούμε να έχουμε είναι σφαιρικά, κωνικά, πυραμίδα, σπιράλ δεντράκι με σφαιρική κόμη και τετράγωνα. Ακόμα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε κάποιο καλούπι από συρματόπλεγμα, φτιάχνοντας διάφορα σχήματα και κλαδεύοντάς τα, ώσπου να καλύψουν τα φύλα τους το καλούπι.
Όλα τα φυτά που κλαδεύονται αυστηρά χρειάζονται λίπανση, για να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν την απώλεια του φυλλώματος, (Colborne1990).

1.11.4 ΥΠΟΣΤΗΛΩΣΗ

Πολλά φυτά μεγαλώνουν αρκετά καλά σε γλάστρες, αλλά οι μέθοδοι για υποστύλωση θα πρέπει να μελετηθούν προσεκτικά. Η αναγκαιότητα στηριγμάτων για τα φυτά εξαρτάται από το μέγεθος και το είδος του φυτού που αναπτύσσεται, καθώς και από την θέση του, αν βρίσκεται σε ανεμόδαρτο ή προφυλαγμένο σημείο. Τα αναρριχόμενα φυτά, εκτός αν αναπτύσσονται σαν έρποντα, χρειάζονται ένα πλαίσιο πάνω στο οποίο θα αναπτυχθούν. Αυτό το πλαίσιο μπορεί να αποτελείται από ένα κομμάτι ξύλινου ή πλαστικού δικτυωτού, τοποθετημένο μέσα στη γλάστρα ή προσαρτημένο σε ένα κοντινό τοίχο, (Courtier 2000).

Ο ποιό απλός τρόπος υποστύλωσης είναι να χρησιμοποιήσουμε ένα καλάμι βάζοντας το μέσα στη γλάστρα έως τον πάτο και στην συνέχεια δένουμε τον κεντρικό βλαστό ή τον κορμό του φυτού σ'αυτό. Αυτή η μέθοδος έχει επιτυχία για τα φυτά που στην συνέχεια θα στηρίζονται από μόνα τους, όπως νεαρά δένδρα. Για ποιό μεγάλη αντοχή και για ποιό μόνιμη στήριξη, χρησιμοποιούμε τρία ή τέσσερα καλάμια και δημιουργούμε μία πυραμίδα. Πριν χρησιμοποιήσουμε τα καλάμια, πρέπει να σιγουρευτούμε ότι είναι αρκετά μακριά, έτσι ώστε να φτάνουν στον πάτο της γλάστρας, (Hillier 1992).

Αν το φυτό είναι ψηλό και φυλλωτό, το βάθος του χώματος στην γλάστρα μπορεί να μην είναι επαρκές για να στηρίξει και το δικτυωτό πρέπει να τοποθετείται καλύτερα σε μια σταθερή βάση έξω από την γλάστρα. Τα κλαδιά των θαμνωδών φυτών μπορεί να χρειάζονται μεμονωμένα στηρίγματα για να διατηρήσουν το σχήμα τους. Τα σκούρα πράσινα καλάμια είναι λιγότερο εμφανή όταν τοποθετούνται ανάμεσα στα κλαριά και δένονται πάνω σε κάθε κλαδί, (Courtier 2000).

Ένας άλλος τρόπος υποστύλωσης είναι να τοποθετήσουμε πρόκες ή βίδες στον τοίχο και χρησιμοποιόντας σύρμα δημιουργούμε ένα άλλο είδος στήριξης. Επαναλαμβάνοντας περισσότερες οριζόντιες γραμμές στήριξης και βοηθάμε τα αναρριχόμενα δένοντας τους βλαστούς με το σύρμα, (Colborn 1990).

Τα αναρριχόμενα σε γλάστρες χρειάζονται περισσότερο κλάδεμα από αυτά που είναι φυτεμένα στο έδαφος, γιατί έχουν περιορισμένο ριζικό σύστημα και δεν μπορούν να στηρίξουν μεγάλη μάζα φυλλώματος στην κορυφή της υποστύλωσης (Colborn 1990).

2 ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

2.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

Οι ζαρντινιέρες έχουν μεγάλη προϊστορία, από τις ιστορικές αναδρομές γνωρίζουμε ότι με την εμφάνιση των γλαστρών, στις αρχές της δημιουργίας του ανθρώπινου πολιτισμού, ανακαλύφθηκε και η χρήση της ζαρντινιέρας. Γενικά τις ζαρντινιέρες τις χρησιμοποιούσαν για παρόμοιους λόγους, με αυτούς που τις χρησιμοποιούν οι άνθρωποι στην σημερινή κοινωνία (ABC Article Directory, 2012).

Στις ποιό σύγχρονες εποχές οι ζαρντινιέρες χρησιμοποιούνται περισσότερο σε σημεία που δεν υπάρχουν κήποι και είναι περιορισμένος ο χώρος. Λόγο της αστικοποίησης του ανθρώπου και της έλλειψης χώρων πρασίνου, εκμεταλλευόμαστε την ιδιαιτερότητα του σχήματος της ζαρντινιέρας και εξοικονομούμε περισσότερο χώρο. Μπορούμε να φυτέψουμε αρκετά φυτά σε ένα μικρό χώρο δίνοντας μία διαφορετική αισθητική, ανάλογα με το αποτέλεσμα που θέλουμε να πετύχουμε (Joyce 1992). Λόγω του μεγάλου μεγέθους τους οι ζαρντινιέρες μπορούν να χωρέσουν αρκετό υπόστρωμα και έτσι μπορούμε να

δημιουργήσουμε διάφορες συνθέσεις. Το σχήμα τους είναι ορθογώνιο τετράγωνο και γι αυτόν τον λόγο η σύνθεση πρέπει να επεκτείνεται οριζόντια για να καταφέρουμε να πετύχουμε μία καλή ισορροπία στην σύνθεση που προσπαθούμε να δημιουργήσουμε. Ένας απλός τρόπος για να έχουμε ισορροπία, είναι να φυτεύουμε τα φυτά σε διαδοχικές σειρές, δημιουργώντας μία αρμονική χρωματική σύνθεση (Joyce 1993).

2.2 ΕΙΔΗ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΩΝ

2.2.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

1. **Cassetta Roma**

2. **Cassetta Liguria**

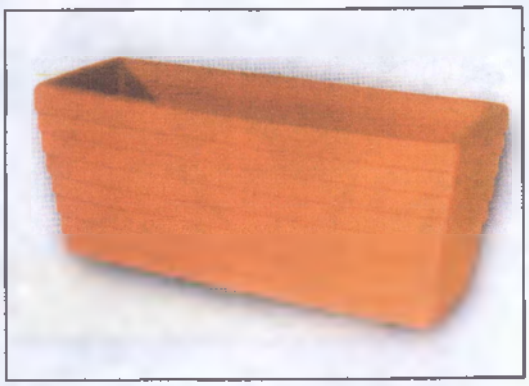

2.2.2 ΛΕΥΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

1. **Cassetta Millerighe Bianca**

2. **Cassetta Liscia Bianca**

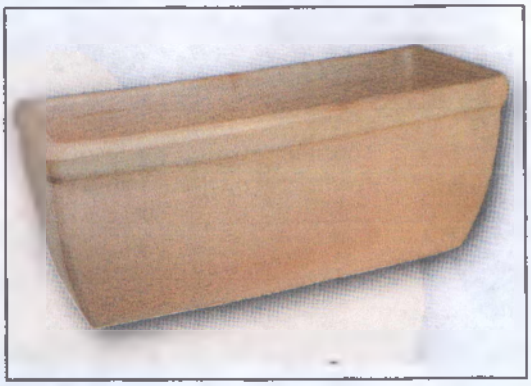

2.2.3 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

1. **Cassetta Akea**

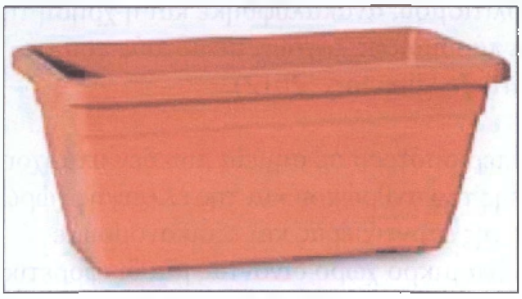

2. **Cassetta Siepi**

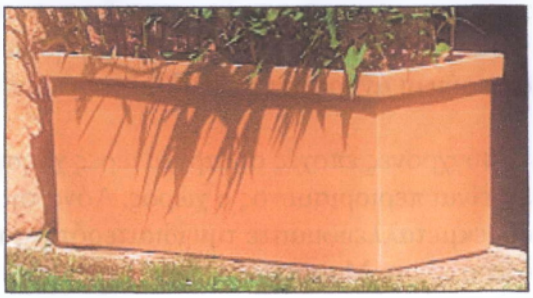

3. **Cassetta Akan**

4. **Cassetta Tere**

5. **Cassetta Liscia**

2.2.4 ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΝΟΧ

1. **Excellent Panel Top**

2.2.5 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

1. Cararo

2.2.6 FIBERSTONE BIETNAM

1. Polyter Ζαρντινιέρα

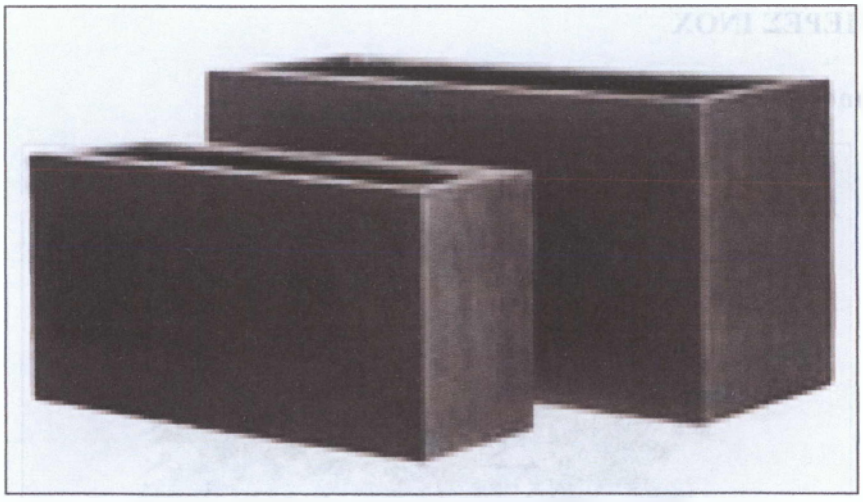

2.3 ΜΕΓΕΘΗ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΩΝ

2.3.1 ΠΗΛΙΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΝΙΑΣ

1. Cassetta Roma

Διάσταση	Πλάτος	Ύψος	Βάρος
25	14	13	1,95
37	18	16	4,58
47	21	18	6,16
62	24	21	11,20

2. Cassetta Liguria

Διάσταση	Πλάτος	Ύψος	Βάρος
42	12,5	15,7	5,05

2.3.2 ΛΕΥΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

1. Cassetta Millerighe Bianca

Διάσταση	Πλάτος	Ύψος	Βάρος
52	24	23	13,91
62	28	27	19,00
72	34	32	30,00
83	37	35	36,00

2. Cassetta Liscia Bianca

Διάσταση	Πλάτος	Ύψος	Βάρος
13 x 16	14	2,93	7,10
41 x 18	16	5,56	11,10
15 x 21	18	8,22	19,00

2.3.3 ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

1. Cassetta Akea

Διάσταση	Μήκος Χ Πλάτος Χ Ύψος	Λίτρα
80	80 x 39 x 34	60
100	100 x 46 x 40	100

2. Cassetta Siepi

Διάσταση	Μήκος Χ Πλάτος Χ Ύψος	Λίτρα
80	80 x 39 x 35	76
100	99 x 47 x 41	157

3. Cassetta Akan

Διάσταση	Μήκος Χ Πλάτος Χ Ύψος	Λίτρα
80	80 x 40 x 33,5	60

4. Cassetta Tere

Διάσταση	Μήκος Χ Πλάτος Χ Ύψος	Λίτρα
100	97 x 44 x 38	128

5. Cassetta Liscia

Διάσταση	Πλάτος	Ύψος	Λίτρα
80	35	32	72
100	45	42	141

2.3.4 ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ ΙΝΟΧ

1. Excellent Panel Top

Πλάτος	Μήκος	Ύψος
19	54	15

2.3.5 ΑΥΤΟΠΟΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

1. Cararo

Διάσταση	Ύψος	Λίτρα Χώματος	Λίτρα Νερού
75 x 30	43	52	10

2.3.6 FIBERSTONE BIETNAM

1. Polyter Ζαρντινιέρα

Διάσταση	Ύψος	Πλάτος	Χώμα
80	40	28	Grey Black ή Γκρί Μαύρο
100	50	40	Grey Black ή Γκρί Μαύρο

2.4 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΑΣ

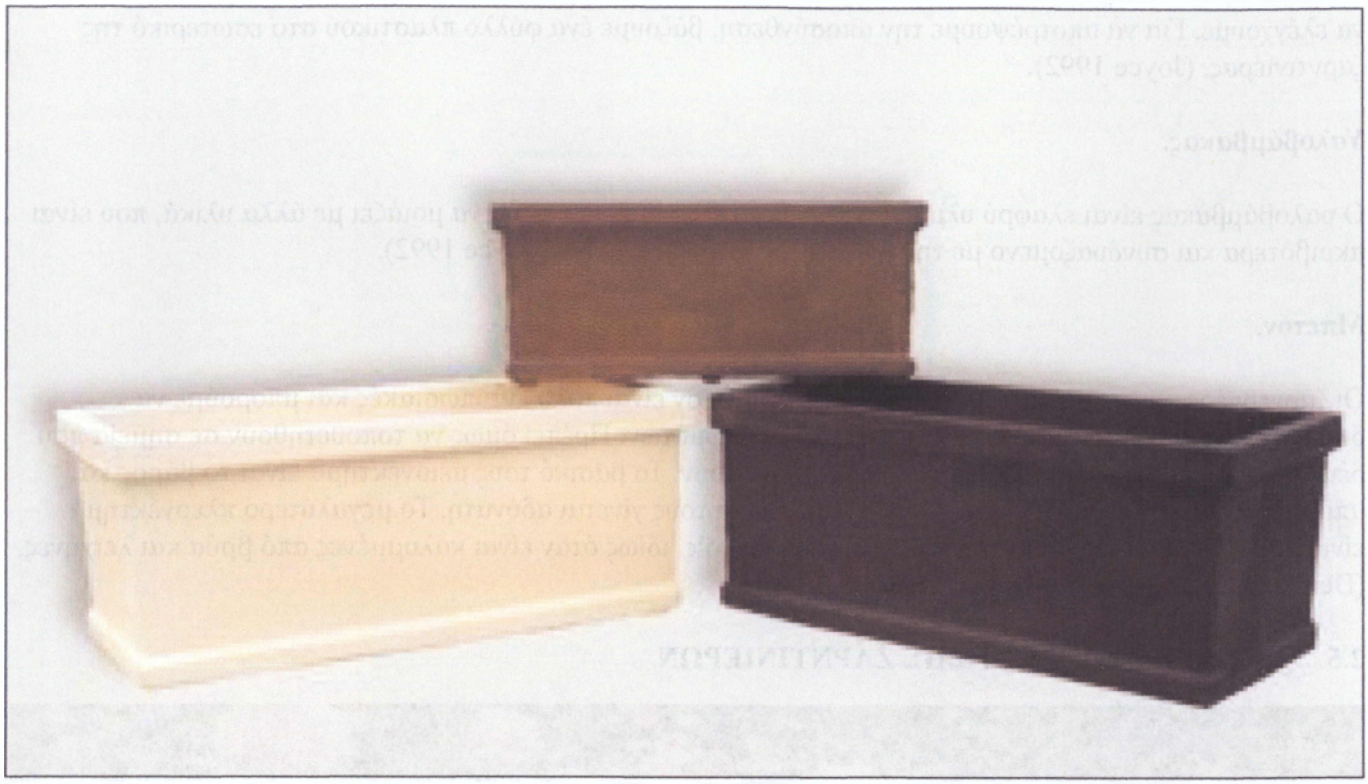

Υπάρχουν πολλά υλικά, που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή ζαρντινιέρας, αλλά τα ποιό συνηθισμένα είναι το πλαστικό, η τερακότα, το ξύλο, ο υαλοβάμβακας και το μπετόν.

Πλαστικό.

Οι πλαστικές ζαρντινιέρες είναι αυτές που χρησιμοποιούνται περισσότερο στην κηποτεχνία. Υπάρχουν διάφορα είδη που μπορούμε να διαλέξουμε, σε διάφορα σχέδια και χρώματα. Τα ποιό συνηθισμένα χρώματα είναι το πράσινο, το καφέ και το άσπρο. Ακόμα υπάρχουν διάφορες ποιότητες υλικών που μπορούμε να διαλέξουμε, ανάλογα με τα χρήματα που θέλουμε να διαθέσουμε, (Jackson & Hutchinson 1996).

Τερακότα.

Οι ζαρντινιέρες από τερακότα είναι οι ποιό όμορφες και μπορούμε να διαλέξουμε ανάμεσα σε πολλά σχέδια ανάλογα με τα χρήματα που διαθέτουμε. Οι πήλινες ζαρντινιέρες με την πάροδο του χρόνου γίνονται και ποιό εντυπωσιακές.

Τα βασικά πλεονεκτήματα της ζαρντινιέρας από τερακότα είναι ότι είναι εύθραυστες, βαριές και λόγω της πορώδους επιφάνειας το νερό εξατμίζεται γρήγορα, γι αυτό δεν πρέπει να διαλέγουμε μικρά μεγέθη.
Ένα άλλο σημαντικό μειονέκτημα είναι ότι μπορεί να σπάσουν με το ψύχος τους χειμερινούς μήνες, (Derek 1990).

Ξύλο.

Οι ξύλινες ζαρντινιέρες είναι πολύ εντυπωσιακές, αλλά σπανίζουν στα καταστήματα με είδη κήπων. Συνήθως είναι ακριβές, αλλά αν κάποιος διαθέσει λίγο παραπάνω χρόνο, θα μπορούσε να τις φτιάξει μόνος του. Στην περίπτωση που κάποιος φτιάξει ζαρντινιέρα από ξύλο, θα πρέπει απαραιτήτως να τν βάψει με βαφή εμπλουτισμένη με μυκητοκτόνο και εντομοκτόνο, στη συνέχεια περνάμε χρώμα και τέλος βερνίκι.

Ένα από τα πλεονεκτήματα είναι ότι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε οποιοδήποτε χρώμα μας αρέσει. Το βασικό μειονέκτημα του ξύλου είναι ότι αποσυντίθεται με τη διάρκεια του χρόνου και πρέπει συνεχώς να ελέγχουμε. Για να αποτρέψουμε την αποσύνθεση, βάζουμε ένα φύλλο πλαστικού στο εσωτερικό της ζαρντινιέρας, (Joyce 1992).

Υαλοβάμβακας.

Ο υαλοβάμβακας είναι ελαφρύ υλικό και συνήθως χρησιμοποιείται για να μοιάζει με άλλα υλικά, που είναι ακριβότερα και συνδυαζόμενο με την χαμηλή τιμή, προτιμούνται, (Joyce 1992).

Μπετόν.

Οι ζαρντινιέρες που είναι κατασκευασμένες από μπετόν είναι πολύ εντυπωσιακές και μπορούμε να διαλέξουμε ανάμεσα από ποικιλία σχημάτων και χρωμάτων. Πρέπει όμως να τοποθετηθούν σε σημεία που δεν δημιουργούν πρόβλημα αν για κάποιο λόγο πέσουν. Το βασικό τους μειονέκτημα είναι το βάρος και από τη στιγμή που έχει γίνει η φύτευση, η μεταφορά τους γίνεται αδύνατη. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα είναι όσο παλαιώνουν, γίνονται και ποιό εντυπωσιακές, ιδίως όταν είναι καλυμμένες από βρύα και λειχήνες, (Derek, 1990).

2.5 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΩΝ

Οι ζαρντινιέρες είναι συνήθως επιλογή γι αυτούς που κατοικούν σε διαμερίσματα και δεν έχουν κήπο. Το πλεονέκτημα της χρήσης ζαρντινιέρας, είναι ότι μπορούμε σε ένα περιορισμένο χώρο να χρησιμοποιήσουμε εκπληκτικά φυτά και να δημιουργήσουμε διάφορε συνθέσεις, ανάλογα με το αποτέλεσμα που θέλουμε να πετύχουμε.

Οι θέσεις τοποθέτησης των ζαρντινιερών είναι αντίστοιχες με αυτές των γλαστρών, βλέπε κεφ. 1.4 'θέσεις τοποθέτησης γλαστρών'.

Ανάλογα με την τοποθεσία που επιλέγουμε συνδυάζουμε φυτά που είναι κατάλληλα για να πετύχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα, Derek 1990).

2.6 ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΣΕ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

Τα υποστρώματα που χρησιμοποιούνται στις ζαρντινιέρες χωρίζονται σε αυτά που είναι με χώμα και σε αυτά χωρίς χώμα, όπως στο κεφάλαιο 1.6 'υποστρώματα για γλάστρες', αναφέρονται πολλές λεπτομέρειες και από τι αποτελούνται.

Τα υποστρώματα με χώμα χρησιμοποιούνται για πολυετή φυτά, όπου θα παραμείνουν εκεί για αρκετό χρονικό διάστημα και θα τοποθετηθούν σε οριστική θέση, γιατί λόγω του μεγάλου τους βάρους, είναι δύσκολο να μετακινηθούν (Derek 1990).

Τα υποστρώματα χωρίς χώμα χρησιμοποιούνται συνήθως για εποχιακά φυτά, επειδή συγκρατούν αρκετή υγρασία και είναι καθαρά και ελαφριά.

Επειδή τα υποστρώματα αυτά είναι ελαφριά, μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε ζαρντινιέρες που θα μετακινούνται ή θα είναι τοποθετημένες σε σημεία που θα κρέμονται με τη βοήθεια μιας μεταλλικής βάσης, από κάποιο μπαλκόνι (Hutchinson 1998).

2.7 ΦΥΤΑ ΓΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗ ΣΕ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

Τα φυτά που χρησιμοποιούνται για φύτευση σε ζαρντινιέρες κατατάσσονται σε διάφορες κατηγορίες

2.7.1 ΘΑΜΝΟΙ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αβουτίλο	Abutilon striatum	Malvaceae
Βερβερίδα	Berberis thunbergii	Berberidaceae
Βερονίκη	Vronica (Hebe) spe-ciosa	Scrophararіaceae
Βιβούρνο Κοινό	Virburnum tinus	Caprifoliaceae
Βιβούρνο Εύοσμο	Virbunum fragrams (odoratissiu-mum)	Caprifoliaceae
ΒιβούρνοΧιονόσφαιρο	Virbunum opulus	Caprifoliaceae
Βουτλία	Budlleia davidii	Loganiaceae
Δάφνη Απολώνια	Laurus nobilis	Lauraceae
Δενδρολίβανο	Rosmarinus offiri-nalis	Labiatae
Ευόνυμο	Euonimus japonicus	Celastraceae
Ιβίσκος Σινικός	Ibiscusn rosa-sinensis	Malvaceae
Καλιστίμονας	Celistremon citrus	Myrtaceae

Κάσσια	Cassia corymbosa	Leguminosae
Κυδονίαστρο Ιτεόφυλλο	Cotoneaster salicifo-lia	Rosaceae
Κυδονίαστρο Οριζοντόκλαρο	Cotoneaster horizon-tialis	Rosaceae
Λαγκεστρέμια	Lagestremiaindica	Lythraceae
Λάντανα	Lantana camara	Verbenaceae
Λιγούστρο	Ligustrum japoni-cum	Oleaceae
Μυρτιά	Myrtus commanis	Myrtaceae
Πικροδάφνη	Nerium oleander	Appocynaceae
Πιτόσπορο	Pittosorum tobira	Pittosporaceae
Πολύγαλα	Polygala myrtifolia (grantiflora)	Polygalaceae
Πυξάρι	Buxus sempervirens	Buxaceae
Πυράκανθος	Pyracantha coccinea	Rosaceae
Ράμνος	Ramnus alaternus	Rhamnaceae
Ροδιά Καλωπιστική	Punica granatum	Punicaae
Σπαρτό	Spartium junceum	Leguminosae
Τεύκριο	Teucrium fruticans	Labiatae
Τριανταφυλιά	Rosa spp	Rosaceae
Τστντόνια	Chaenomeles japon-ica	-
Φορσύθια	Forsythia spp	Oleaceae
Φωτίνια	Photinia glabra	Rosaceae

2.7.2 ΠΟΛΥΕΤΗ ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΑ ΦΥΤΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ακάνθες	Acanthus mollis	Acanthaceae
Γαρύφαλο	Dianthus caryofyllus	Caryophyllaceae
Γκαζάνια	Gazania splenders	Compositae
Δημορφωθήκη	Dimorphotheca au-rantiaca	Compositae
Λεβαντίνη	Santolina chamacy-parisus	Compositae
Πελαργόνιο ή Γεράνι	Pelargonium spp.	Compositae
Φελίτσια	Felicia amelloides	Compositae
Χρυσάνθεμο	Cryssanthemum spp.	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

2.7.3 ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΦΥΤΑ

2.7.3.1 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΑΝΟΙΞΗΣ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αλύσσο	Alyssum maritimum	Cruciferae
Σκυλάκι – Αντίρινο	Antirrhinum magus	Scoropharariaceae
Βιολέτα	Matthiola incana	Cruciferae
Γαρύφαλο Κίνας	Dianthus sinensis	Caryophyllaceae
Γαρύφαλο Ποιητών	Dianthus barbatus	Caryophyllaceae
Δελφίνιο ή Καπουτσίνος	Delphinium spp.	Ranunculaceae

Πανσές	Viola Tricolor	Violaceae
Καλέντουλα	Calentula officinalis	Compositae
Χρυσάνθεμο Ετήσιο	Chrysanthemum car-inatum	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

2.7.3.2 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Βίγκα	Vinca rosae	Apocynaceae
Ζίννια	Zinnia elagans	Compositae
Καλλίστεφος ή Αστερ	Callisterphus Aster sinensis	Compositae
Πετούνια	Petunia hybrida	Solanaceae
Πορτούλακα	Portulaca grandiflora	Portulacaceae
Σάλβια	Salvia splendens	Labiatae
Σελόζια	Celosia argentea	Amaratnthaceae
Ταγκέτης ή Κατηφές	Tagetes eracta	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

2.7.4 ΒΟΛΒΩΔΗ ΦΥΤΑ

2.7.4.1 ΒΟΛΒΩΔΗ ΜΕ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΝΘΙΣΗ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ανεμώνη	Anemonae coronaria	Ranunculaceae
Ιριδα ή Κρίνος	Iris germanica	Iradaceae
Νάρκισσος	Narcissus spp	Amaryllidaceae
Νεράγκουλα	Ranuncalus asiaticus	Ranunculaceae
Τουλίπα	Tulipa spp	Libiaceae
Φρέζια	Fresia spp	Iradaceae
Κρόκος	Crocus Vernus	Iradaceae
Λίλλιο	Lillium spp	Libiaceae
Υάκυνθος	Hyacinthus spp	Libiaceae
		(Αναστόπουλος 2004).

2.7.4.2 ΒΟΛΒΩΔΗ ΜΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΙ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΑΝΘΙΣΗ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Κάννα	Canna hybrida	Cannaceae
Γυνέριο	Cortaderia argentea	Graminae
Κυκλάμινο	Cyclamen percicum	Primulaceae
Νυάλια	Dalhia spp	Compositae
Γλαδιόλος	Gladiolus spp	Iradaceae
		(Αναστόπουλος 2004).

2.7.5 ΑΝΑΡΙΧΟΜΕΝΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αγιόκλιμα	Lonicera japonica	Caprifoliaceae
Αμπέλοψη	Ampelopsis quinque-folia	Vitaceae
Παρθενοκισσός	Parthenokissus tri-cuspitata	Vitaceae
Βιγνόνια	Bignonia capensis	Bignoniaceae
Βουκαμβίλια	Bougainvillea spect-abilis	Nyctaginaceae
Γιασεμί Αζόρων	Jasmin azoricum	Oleaceae
Γιασεμί Μεγανθές	Jasminum grandiflo-rum	Oleaceae
Γιασεμί Γυμνανθές	Jasminum nudiflo-rum	Oleaceae
Γλυτσίνια ή Βιστέρια	Wistaria sinensis	Leguminosae
Κισσός	Hedera helix	Araliaceae
Πασσιφλώρα ή Ρολογιά	Passiflora caerulea	Passifloraceae
Πλουμπάγκο ή Μολύβδαινα	Plumbago capensis	Plumbaginanceae
Ρύγχος Πέρμο	Rhynchospermum (Trachelosper-mum) jasminoides	Apocynaceae

2.7.6 ΠΑΧΥΦΥΤΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αγάβη	Agave	Agavaceae
Σανσεβιέρια	Sansevieria	Agavaceae
Αδόνιο	Adenium	Apocynaceae
Αιώνιο	Aenium	Crassulaceae
Αλόη	Aloe	Liliaceae
Ανακόμψερος	Anacampseros	Portulacaceae
Κυράρια	Ceraria	Portulacaceae
Κηροπίγια	Ceropegia	Aselepiadaceae
Κουλιδόνα	Cotyledon	Crassulaceae
Κράσσουλα	Crassula	Crassulaceae
Δούδλευα	Dudleya	Crassulaceae
Εχεβερία	Echeveria	Crassulaceae
Ευφόρβια	Euphorbia	Euphorbiaceae
Φύκος	Ficus	Monaceae
Γαστεραλόη	Gastrolea	Liliaceae
Γρινόβια	Greenovia	Crassulaceae
Καλαγχόη	Kalancohoe	Crassulaceae
Παχύκορμος	Pachycormus	Anacardiaceae
Παχυπόδια	Pachypodium	Apocardiacae
Σέδο	Sedum	Crassulaceae

2.8 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΦΥΤΩΝ ΣΕ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΕΣ

2.8.1 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΧΡΩΜΑ

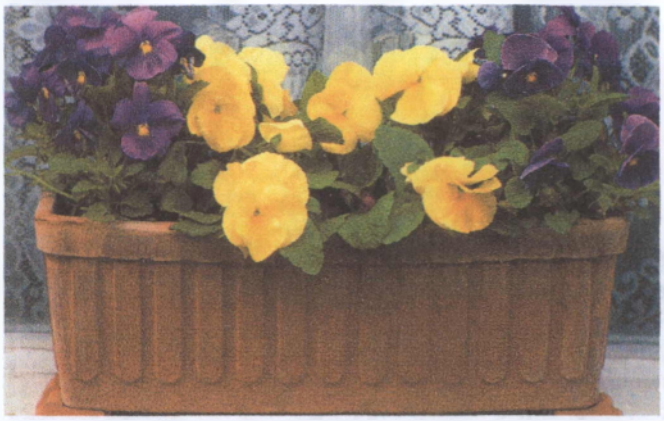

Όταν θέλουμε να δημιουργήσουμε μία σύνθεση σε μια ζαρντινιέρα, μπορούμε να είμαστε όσο τολμηροί ή συγκρατημένοι θέλουμε, αλλά θα πρέπει να θυμόμαστε ότι ο πίνακας που ζωγραφίζουμε είναι αναπόφευκτα ορθογώνιος. Για να έχουμε ένα καλό αισθητικό αποτέλεσμα, θα πρέπει να διατηρούμε τις οριζόντιες γραμμές χρώματος σε ισορροπία.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι που μπορούμε να πετύχουμε συμμετρία και ο ευκολότερος τρόπος είναι να σιγουρευτείτε ότι ο συνδυασμός φυτών και χρωμάτων, που θα διαλέξετε θα πρέπει να είναι ισόποσα κατανεμημένα στην ζαρντινιέρα.

Ένας άλλος τρόπος είναι να γίνει η φύτευση σε σειρές από χρώματα, δημιουργώντας μία σύνθεση με χρώματα σε αρμονία. Περισσότερες λεπτομέρειες για τις συνθέσεις με χρώματα αναλύονται στο κεφάλαιο 1.8.1 'συνθέσεις για χρώμα σε γλάστρες', (Jackson & Hutchinson 1996).

Σε γενικές γραμμές, οι συνθέσεις για χρώμα σε ζαρντινιέρες επηρεάζονται και από την τοποθεσία που θα βρίσκονται όταν είναι στην οριστική τους θέση. Ανάλογα με το που βρισκόμαστε στην πόλη ή στην εξοχή θα κάνουμε την σύνθεση που αρμόζει στην κάθε τοποθεσία.

Στην πόλη η σύνθεση ή οι συνθέσεις που θα δημιουργήσουμε θα πρέπει να είναι ποιό απλέ και ποιό επίσημες. Δεν πρέπει να βάζουμε πολλά είδη φυτών και θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί στους συνδυασμούς χρωμάτων που θα διαλέξουμε για να έχουμε ένα καλό αποτέλεσμα.

Η αρχιτεκτονική του κτηρίου και τα χρώματα που υπάρχουν στην τοποθεσία της ζαρντινιέρας, θα είναι αυτά που θα μας βοηθήσουν να διαλέξουμε τους καλύτερους συνδυασμούς χρωμάτων που ταιριάζουν καλύτερα σε κάθε περίπτωση, (Nimmo 1990).

Στην εξοχή οι συνθέσεις που θα δημιουργήσουμε δεν είναι τόσο περιορισμένες, λόγω της φύσης των χρωμάτων που συμπεριλαμβάνει. Οι συνθέσεις μπορούν να περιέχουν διάφορα είδη φυτών με διάφορα είδη χρωμάτων. Ανάλογα με τα χρώματα της φύσης και των κτισμάτων στους χώρους γύρω από την οριστική τοποθεσία της ζαρντινιέρας, αποφασίζουμε και διαλέγουμε ποιά μας αρμόζει καλύτερα στην κάθε περίπτωση, (Joyce 1993).

2.8.2 ΥΨΟΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ

Ο βασικότερος κανόνας είναι να μην δημιουργούμε πολύπλοκες συνθέσεις με διαφορετικά είδη φυτών, από τα οποία θα έχουμε διαφορετικές απαιτήσεις, γιατί ορισμένα φυτά δεν θα διατηρηθούν για πολύ καιρό.

Γενικά μπορούμε να κάνουμε συνθέσεις φυτών με διαφορετικής σύστασης φύλα, για να κάνουμε αντίθεση, αλλά για να πετύχουμε ένα καλό αποτέλεσμα δεν θα πρέπει να το παρακάνουμε. Όσο λιγότερα είδη φυτών,

τόσο ποιό πολύ θα ξεχωρίζουν μεταξύ τους. Σε γενικές γραμμές, περισσότερες λεπτομέρειες για το ύψος και την σύσταση αναφέρονται στο κεφάλαιο 1.8.9 'ύψος και σύσταση για φυτά σε γλάστρες' (Joyce 1992).

2.9 ΦΥΤΕΥΣΗ ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΑΣ

Πριν προχωρήσουμε στη διαδικασία φύτευσης μιας ζαρντινιέρας θα πρέπει να γνωρίζουμε την τοποθεσία της και δεν είναι πρακτικό η φύτευση να γίνει στην οριστική της τοποθεσία.

Όταν η ζαρντινιέρα γεμίσει με χώμα, φυτευτεί και ποτιστεί, γίνεται βαριά και δύσκολα μεταφέρεται σε κάποιο πρεβάζι ή να μεταφερθεί με μία σκάλα σε κάποιο άλλο σημείο. Είναι όμως προτιμότερο η φύτευση να γίνει κοντά στην οριστική τοποθεσία.

Η διαδικασία φύτευσης μιας ζαρντινιέρας ακολουθεί τα ίδια βήματα με τη φύτευση μιας γλάστρας κεφ. 1.9, (Courtier 2000).

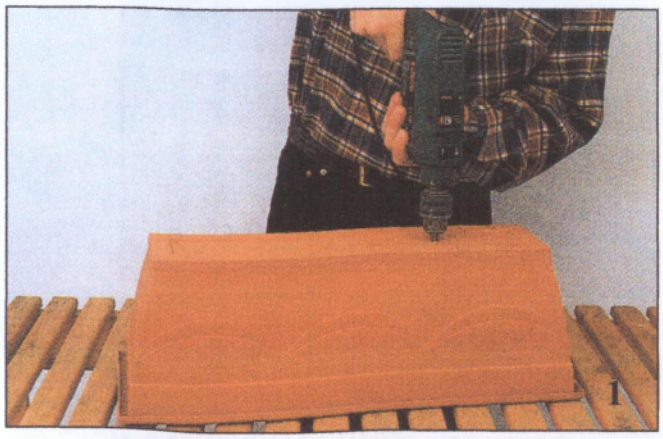

1- Ανοίγουμε τρύπες στο κάτω μέρος της ζαρντινιέρας με την βοήθεια ενός τρυπανιού έτσι ώστε να μην εμποδίζεται η αποστράγγιση.

2- Βάζουμε ελαφρόπετρα ή κάποιο άλλο υλικό για να βοηθήσει στην καλλίτερη αποστράγγιση του νερού.

3- Γεμίζουμε μέχρι την μέση με χώμα και τοποθετούμε τα φυτά υια να δημιουργήσουμε την σύνθεση που επιθυμούμε.

4- Αφαιρούμε τις γλάστρες τοποθετούμε, προσθέτουμε υπόστρωμα και το πιέζουμε ελαφρά.

5- Ποτίζουμε σταδιακά και αν χρειάζεται προσθέτουμε λίγο χώμα για να καλύψουμε τα κενά.

2.10 ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

Οι φροντίδες που χρειάζονται τα φυτά που βρίσκονται σε ζαρντινιέρες, είναι αντίστοιχες με αυτές που είναι στις γλάστρες, βλέπε κεφ. 1.10. Η διαφορά τους είναι ότι δεν γίνονται μεταφυτεύσεις στα μεγαλύτερα μεγέθη και το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι ανανέωση ή αντικατάσταση φυτών.

Η μόνη εξαίρεση είναι οι μικρότερες ζαρντινιέρες, στις οποίες μπορεί να γίνει μεταφύτευση από μικρότερες σε μεγαλύτερες ζαρντινιέρες, αυτό μπορεί να γίνεται από μικρότερη σε μεγαλύτερη, έως ότου φτάσουμε στο μεγαλύτερο μέγεθος ζαρντινιέρας, όπου και θα κάνουμε αντικατάσταση των φυτών. Ανανέωση και αντικατάσταση των φυτών γίνεται για να έχουμε υγιή ανάπτυξη των φυτών και ένα καλό αισθητικό αποτέλεσμα. Αντικατάσταση φυτών γίνεται για εκείνα τα φυτά που έχουν περάσει τον βιολογικό τους κύκλο, ή δεν είναι σε υγιή κατάσταση. Τα φυτά αυτά είναι συνήθως εποχιακά, μονοετή ή διετή.

Ανανέωση φυτών γίνεται συνήθως στα πολυετή φυτά, βγάζοντας τα από την ζαρντινιέρα, αφαιρώντας ένα μέρος από το υπόστρωμα και κλαδεύοντας τις παλιές ρίζες. Στην συνέχεια προσθέτουμε εποχιακά φυτά για να δημιουργήσουμε μία νέα σύνθεση.

3 ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ

3.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ

Υπάρχει κάτι πολύ ξεχωριστό για τα κρεμαστά καλάθια. Λόγω της επίδρασης που δημιουργούν και την απόλαυση που δίνουν σε σύγκριση με το μέγεθός τους. Και μόνο ένα καλάθι ανθισμένο το καλοκαίρι έχει την δυνατότητα να μεταμορφώσει το ποιό μονότονο σημείο. Είναι μαγική η επίδραση και η πραγματική ομορφιά. Όποιος είναι σε θέση να αφιερώσει λίγο παραπάνω χρόνο για τη κατασκευή ενός κρεμαστού καλαθιού, μπορεί να καταφέρει εκπληκτικά αποτελέσματα (Jackson & Hutchinson 1996).

Το καλάθι είναι ένας φιλόξενος χώρος για την καλλιέργεια διαφόρων φυτών. Στον τοίχο ενός σπιτιού με την βοήθεια από λίγες βίδες , άγκιστρα και μία βάση, μπορούμε να μετατρέψουμε τον τοίχο σε ένα πανέμορφο κάθετο κήπο.

Ένα από τα πλεονεκτήματα που έχουν τα κρεμαστά καλάθια, είναι ότι η σύνθεση που θα δημιουργήσουμε, είναι προσωρινή. Έτσι ανάλογα με την εποχή μπορούμε να πειραματισθούμε με διάφορα είδη φυτών και να δημιουργήσουμε διάφορες χρωματικές συνθέσεις. Δεν είναι ανάγκη να αγοράζουμε καινούργια καλάθια, κάθε φορά που θέλουμε να δημιουργήσουμε μία σύνθεση, αλλά χρησιμοποιούμε τα ίδια καλάθια, ανακυκλώνοντας τα και ανανεώνοντας το υπόστρωμα και τα φυτά (Hendy 1996).

Τα καλάθια προσθέτουν μία εντελώς καινούργια διάσταση σε έναν κήπο. Όπως οι ζαρντινιέρες δεν χρειάζονται πολύ μεγάλο διαθέσιμο χώρο, μπορούν επομένως να χρησιμοποιηθούν με μεγάλη επιτυχία για να διακοσμήσουν σπίτια χωρίς κήπους.

Η περιποίησή τους μπορεί να είναι δύσκολη μερικές φορές, αλλά με μερικές απλές κινήσεις , όσον αφορά το πότισμα και το κρέμασμα, μπορείτε να απολαύσετε μία σύνθεση χωρίς προβλήματα και με μεγάλη διάρκεια ζωής. Αν και τα καλάθια αποτελούν στοιχεία που συνήθως απαντώνται στον καλοκαιρινό κήπο, δεν υπάρχει λόγος να μην συμπεριλαμβάνονται σαν διαφημιστικά το φθινόπωρο και τον χειμώνα (Courtier 2000).

3.2 ΕΙΔΗ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

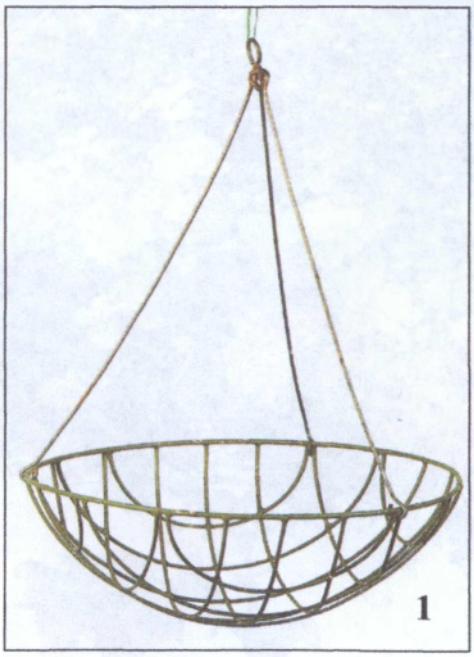

1- Παραδοσιακό κρεμαστό καλάθι.

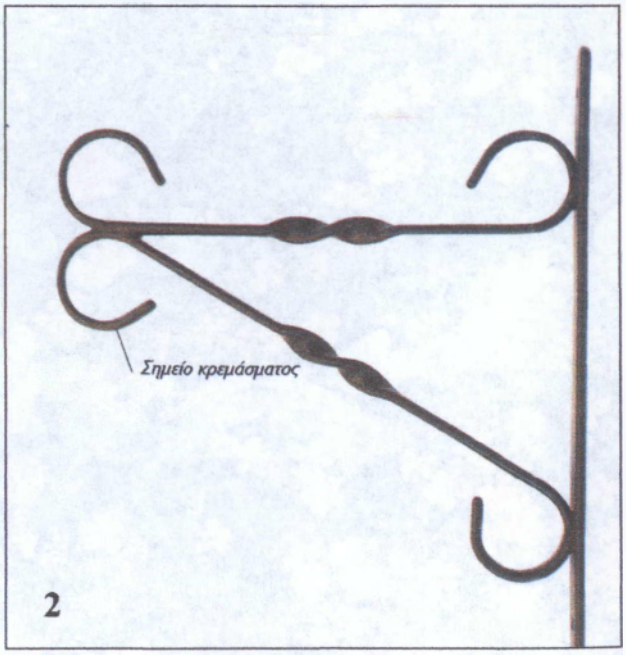

2- Βάση στήριξης κρεμαστού καλαθιού.

3.3 ΜΕΓΕΘΗ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

	ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ	ΜΕΓΕΘΟΣ ΒΑΣΕΩΝ
1	25 Εκατοστά	23 Εκατοστά
2	30 Εκατοστά	23 Εκατοστά
3	35 Εκατοστά	23 Εκατοστά
4	40 Εκατοστά	30 Εκατοστά
5	45 Εκατοστά	30 Εκατοστά
6	50 Εκατοστά	35 Εκατοστά
7	60 Εκατοστά	40 Εκατοστά
8	75 Εκατοστά	45 Εκατοστά

3.4 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

3.4.1 ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

Τα παραδοσιακά κρεμαστά καλάθια, είναι κατασκευασμένα από σύρμα, που έχει επικάλυψη από ένα στρώμα πλαστικού. Τα χρώματα που βρίσκουμε τα καλάθια είναι το άσπρο, το πράσινο, το καφέ και το μαύρο. Καλόν είναι να αποφεύγουμε το άσπρο χρώμα επειδή ξεχωρίζει σαν σύνθεση και χρειάζονται αρκετό χρόνο τα φυτά για να αναπτυχθούν και να το καλύψουν.

Όταν το καλάθι δεν είναι φυτεμένο, έχει άσχημα αισθητική όψη, αλλά μεταμορφώνεται όταν δημιουργήσουμε μια όμορφη σύνθεση, σαν μία ζωντανή ανθοδέσμη. Πρέπει να διαλέξουμε καλάθια που

έχουν αρκετά μεγάλα κενά, έτσι ώστε να μπορέσουμε να φυτέψουμε φυτά στα πλαϊνά σημεία γύρω απ αυτό. Όσα περισσότερα φυτά χρησιμοποιήσουμε, τόσο το καλύτερο αποτέλεσμα θα έχουμε, γιατί το συρμάτινο πλαίσιο θα καλυφθεί από τα φυτά και τα άνθη (Jackson & Hutchinson 1996).

Το καλάθι, λόγω της πλαστικής του επίστρωσης, που έχει, αντέχει αρκετά χρόνο, το μόνο πρόβλημα στα κρεμαστά καλάθια είναι η αλυσίδα, η οποία με το πέρασμα του χρόνου σκουριάζει και χαλάει και εκτός από την πιθανότητα να σπάσει, είναι εμφανισιακά άσκημη.

Από τα μεγέθη που υπάρχουν, καλόν είναι να διαλέξουμε ένα ενδιάμεσο μέγεθος , που χωράει περισσότερο υπόστρωμα από το αμέσως μικρότερο μέγεθος, και δεν έχει τόσο μεγάλο βάρος όσο το μεγαλύτερο μέγεθος. Τα μικρότερα μεγέθη έχουν χώρο για λίγα φυτά, γι αυτό δεν έχουμε τόσο ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Εκτός απ αυτό δεν χωράνε αρκετό υπόστρωμα, χρειάζονται συχνά πότισμα και δεν συγκρατούν αρκετή υγρασία. Τα μεγάλα μεγέθη, έχουν το πλεονέκτημα ότι χωράνε πολλά φυτά, και έτσι έχουμε όμορφο αποτέλεσμα, αλλά επειδή χρησιμοποιούμε περισσότερο χώμα, όταν ποτίζουμε, αποκτούν πάρα πολύ βάρος και δεν μπορούμε να τα μετακινήσουμε (Jackson & Hutchinson 1998).

3.4.2 ΚΑΛΥΜΑΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

ΤΤο κύριο μειονέκτημα των κρεμαστών καλαθιών, είναι ότι ξεραίνονται υπερβολικά γρήγορα. Για να διατηρείται περισσότερη υγρασία και για να συγκρατείται το μίγμα χώματος στην θέση του, όλα τα καλάθια πρέπει να καλύπτονται με κάποιο υλικό. Τα ανοιχτά, πορώδη υλικά κάλυψης, όπως τα βρύα, το γρασίδι, οι φλοιοί κοκοφοίνικα, οι ίνες υφασμάτων, το μαλλί και το πολτοποιημένο χαρτί πρέπει να καλύπτονται με ένα κάλυμμα από τρυπημένο πολυαιθυλένιο, πριν την προσθήκη του υποστρώματος. Διαφορετικά το νερό στραγγίζει μέσα απ αυτό πολύ γρήγορα και τα φυτά αφυδατώνονται και μαραίνονται (Jackson & Hutchinson 1998).

Βρύα: Είναι οπτικά όμορφα, συγκρατούν την υγρασία και καλύπτουν το κενό μεταξύ των φυτών. Μπορούμε να τα προμηθευτούμε από ανθοπωλεία ή μπορούμε να συλλέξουμε από ένα κοντινό δάσος.

Συμπιεσμένα Βρύα: Αποτελούνται από αποξηραμένα και συμπιεσμένα Βρύα, που δημιουργούνται από ανακυκλωμένες πηγές, αυτά διογκώνονται αμέσως με το πρώτο πότισμα με νερό. Η αγορά και η χρήση τους είναι εύκολη και βολική.

Αποξηραμένο γρασίδι: Αποτελείται από κομμένο γρασίδι, που συλλέγεται από τις χλοοκοπτικές μηχανές, το οποίο αποξηραίνουμε και το ανακυκλώνουμε χρησιμοποιώντας το σαν κάλυματων κρεμαστών καλαθιών. Πριν το χρησιμοποιήσουμε πρέπει να το αποξηράνουμε για μερικές ημέρες, για να είναι ευκολότερο στην μεταχείριση του (Courtier 2000).

Φλοιοί κοκοφοίνικα: Αποτελούνται από συμπιεσμένους φλιούς κοκοφοίνικα. Είναι φυσικό και φθηνό υλικό, αλλά το μειονέκτημα του είναι ότι είναι δύσκολο να ανοίξουμε τρύπες για την πλαϊνή φύτευση του κρεμαστού καλαθιού.

Ίνες υφασμάτων: Κατασκευάζονται από συμπιεσμένες ίνες υφασμάτων, είναι ανακυκλώσιμο υλικό και φθηνό. Το μειονεκτήματα του είναι ότι παρέχει διάφορα χρώματα υφασμάτων και δεν φαίνεται τόσο φυσικό.

Μαλλί: Αποτελούμενο από φυσικά υπολείμματα μαλλιού. Το βασικότερο πλεονέκτημα είναι ότι λειτουργεί σαν μονωτικό προστατεύοντας τις ρίζες των φυτών από ακραίες κλιματολογικές συνθήκες όπως τον παγετό και τον καύσωνα. Ακόμα δεν είναι πάρα πολύ δύσκολο να ανοίξουμε τρύπες για πλαϊνή φύτευση.

Πολτοποιημένο χαρτί: Είναι ανακυκλώσιμη πηγή χαρτιού και είναι φθηνό υλικό, αλλά το μειονέκτημα του είναι ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο στη μεταχείριση του για να ανοίξουμε τρύπες.

Πολυαιθυλένιο: Τα καλύμματα αυτά είναι κατασκευασμένα από ανακυκλωμένο πλαστικό, έχουν πράσινο χρώμα, είναι εύκολα στην μεταχείρισή τους και δεν έχουν μεγάλο κόστος. Ακόμα διατηρούν την υγρασία και μπορούμε πολύ εύκολα να ανοίξουμε τρύπες, για την πλαϊνή φύτευση των κρεμαστών καλαθιών (Jackson & Hutchinson 1998).

3.5 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ & ΚΡΕΜΑΣΜΑ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

3.5.1 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗΣ

Για πρακτικούς λόγους, για λόγους ασφαλείας, αισθητικής και για τις απαιτήσεις των φυτών, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με την τοποθέτηση των κρεμαστών καλαθιών. Δεν πρέπει να τα κρεμάμε σε σημεία που θα μπορεί κάποιος να χτυπήσει το κεφάλι του, ή κοντά σε κάποια είσοδο που θα δυσκολέψει το πέρασμα μέσα και έξω από το σπίτι. Πρέπει να γνωρίζουμε και να λαμβάνουμε υπ όψιν, ότι ο όγκος και το μήκος ενός καλαθιού, αυξάνεται όσο αναπτύσσονται τα φυτά. Αν ο χώρος που διαθέτουμε είναι περιορισμένος, τα καλάθια είναι η καλύτερη εναλλακτική λύση να εκμεταλλευτούμε έστω και τον μικρότερο χώρο για να δημιουργήσουμε ένα καλό αποτέλεσμα.

Το σημείο ή τα σημεία που θα διαλέξουμε, πρέπει να γίνει με προσοχή, γιατί το αποτέλεσμα επηρεάζεται από την συντήρησή τους. Πρέπει να τοποθετούνται σε σημεία που είναι προσβάσιμα, έτσι ώστε να διευκολυνόμαστε να κάνουμε τις απαραίτητες εργασίες για να αναπτυχθούν τα φυτά αυτά.

Ομαδοποιώντας τα καλάθια σε σημεία ανάλογα με τις κλιματολογικές απαιτήσεις, όπως ο ήλιος και η υγρασία, επιτυγχάνουμε τις ιδανικές συνθήκες ανάπτυξης (Hendy 1996).

Τα καλάθια στεγνώνουν πολύ γρήγορα σε ένα σημείο ηλιόλουστο, ενώ αν είναι τοποθετημένο σε ένα σημείο που δεν το βλέπει ο ήλιος όλη την ημέρα, θα χρειάζεται λιγότερο πότισμα. Πρέπει να αποφεύγουμε τοποθεσίες με ισχυρούς ανέμους, επειδή τα ρεύματα του αέρα απορροφούν την υγρασία από τα φύλλα και τα καλάθια μπορεί να μαραθούν πάρα πολύ γρήγορα (Jackson & Hutchinson 1998).

Το ποιό εμφανές σημείο που θα μπορούσε, να κεντρίσει το ενδιαφέρον των περαστικών, είναι στις δύο πλευρές κάποιας εισόδου να τοποθετήσουμε ένα ζευγάρι καλάθια. Υπάρχουν πολλές τοποθεσίες που μπορούμε να επωφεληθούμε από την έκθεση καλαθιών, όπως σε φράκτες, σε τοίχους, σε εισόδους σπιτιών, σε εισόδους μαγαζιών, σε κολώνες, πάνω σε κορμούς δένδρων, σε μπαλκόνια και σε πέργκολες. Μπορούμε

ακόμα να κρεμάσουμε καλάθια σε ταβάνια.

Πρέπει να λαμβάνουμε υπόψιν σε ποιό το καλάθι θα εκτιμηθεί περισσότερο. Ένα καλάθι φυτεμένο με αρωματικά κοντά στη κουζίνα, θα είναι εύκολα προσβάσιμο για να χρησιμοποιήσουμε κάποιο αρωματικό φυτό στο μαγείρεμα και ταυτόχρονα θα αρωματίζει το εσωτερικό του σπιτιού. Πρέπει να προσπαθούμε να διαλέγουμε την σύνθεση των φυτών ανάλογα με την τοποθεσία που θα παραμείνει. (Strong & Phoenix 1997).

Τα κρεμαστά καλάθια συνηθίζεται να κρέμονται ανά δύο ή και περισσότερα μαζί και σπάνια χρησιμοποιούνται μεμονωμένα. Οι θέσεις τοποθέτησης των κρεμαστών καλαθιών, χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, στις επίσημες και στις ανεπίσημες.

Επίσημες:
Τα κρεμαστά καλάθια χρησιμοποιούνται για να προσθέσουν ύψος, κρεμασμένα από κάποιο ψηλό σημείο. Για να έχουμε καλό αποτέλεσμα, μία επίσημη σύνθεση, πρέπει τα άγκιστρα στήριξης να είναι όμοια για να πετύχουμε μία έντονη συμμετρία.

Οι μεμονωμένες φυτεύσεις διαφέρουν ελαφρώς πάντα, ακόμη κι αν έχετε χρησιμοποιήσει τα ίδια υλικά για την κατασκευή του και τις ίδιες ποικιλίες φυτών. Δύο ίδια φυτά, ποτέ δεν αναπτύσσονται κατά τον ίδιο τρόπο. Χρησιμοποιώντας την ίδια χρωματική σύνθεση και την ίδια ισορροπία από έρποντα, θαμνώδη, όρθια φυτά μπορεί να επιτευχθεί ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα. Όταν η μία πλευρά των συγκεντρωμένων καλαθιών βρίσκεται μονίμως στη σκιά ή εκτίθεται σε ψυχρούς ανέμους, έχει σαν αποτέλεσμα το ένα καλάθι να αναπτύσσεται ποιό αργά από το άλλο. Σε αυτή την περίπτωση, πρέπει να αλλάζουμε θέση στα καλάθια τακτικά για να καταφέρουμε ομοιόμορφη και ισορροπημένη ανάπτυξη των φυτών. Τονίζουμε πάντα την γεωμετρία του σχεδίου, επαναλαμβάνοντας συμμετρικές φυτεύσεις με απλά και έντονα σχήματα. Όταν κρεμάμε τα καλάθια σε ομάδες, πρέπει όλα τα καλάθια να βρίσκονται στο ίδιο ύψος. Για να διατηρήσουμε τις δυνατές γραμμές, χρησιμοποιούμε μόνο ένα μέγεθος καλαθιού και τοποθετούμε τα κρεμαστά καλάθια σε σημεία που ελκύουν το μάτι σε ένα εστιακό ή προοπτικό σημείο, (Courtier 2000).

Ανεπίσημες:
Σε μία ανεπίσημη σύνθεση, μπορεί να διαφέρει το ένα καλάθι από το άλλο και η ύπαρξη τουλάχιστον ενός κοινού θέματος, σε όλα τα καλάθια, βοηθάει στην επίτευξη του επιθυμητού αποτελέσματος. Όπως όταν χρησιμοποιούμε την ίδια ποικιλία κισσού, ή ένα φυτό με λευκά άνθη σε συγκεκριμένη θέση μέσα σε κάθε κρεμαστό καλάθι. Τοποθετώντας δύο ή και περισσότερα καλάθια με υψομετρική διαφορά και κάνοντας διαφορετικές συνθέσεις, οι οποίες όμως συνδυάζονται η μία με την άλλη, θα πετύχουμε ένα καλό αποτέλεσμα. Αφήνουμε τα έρποντα φυτά και τα λουλούδια σε ελεύθερα σχήματα που θα απαλύνουν τις σκληρές γραμμές. Χρησιμοποιούμε έρποντα φυτά με μπλε λουλούδια, για να δημιουργήσουμε μία απομίμηση υδάτινου καταρράκτη. Ακόμα τοποθετώντας τα καλάθια ανά τάξη μεγέθους, ξεκινώντας από το μικρότερο χαμηλά και το μεγαλύτερο ψηλά , ή και αντίστροφα (Courtier 2000).

3.5.2 ΚΡΕΜΑΣΜΑ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

Η ιδανική θέση των κρεμαστών καλαθιών είναι σε ένα λογικό ύψος, ώστε να μην εμποδίζουν το πέρασμα, αλλά όχι τόσο ψηλά, ώστε να μην μπορούν να ποτίζονται.

Το καλάθι χρειάζεται αρκετές ώρες ηλιοφάνειας, αλλά και λίγη σκιά για ένα τμήμα της ημέρας, βοηθάει έτσι ώστε να περιορίζεται η απώλεια του νερού από τον ήλιο. Πρέπει να προστατεύουμε τα καλάθια από τους ανέμους, γιατί ο αέρας απομακρύνει την υγρασία από τα φύλλα και το καλάθι (Courtier 2000).

Τα περισσότερα κρεμαστά καλάθια στηρίζονται από τρεις αλυσίδες σε ίση απόσταση γύρω από το χείλος του καλαθιού, οι οποίες ενώνονται σε ένα μεγάλο γάντζο πάνω από την κορυφή του καλαθιού. Όταν το

καλάθι φυτευτεί, οι αλυσίδες μπορούν να αφαιρεθούν για να μην εμποδίζουν την διαδικασία φύτευσης. Παρόλο που ένα κρεμαστό καλάθι είναι πολύ μικρό, είναι και αυτό , όπως όλα τα δοχεία φύτευσης, είναι και αυτό πολύ βαρύ όταν φυτεύεται και ποτίζεται. Γι' αυτόν τον λόγο μία σταθερή στήριξη είναι απαραίτητη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα καλάθι μπορεί να κρεμαστεί από ένα γάντζο στερεωμένο στο ψηλότερο δοκάρι μιας πέργκολας ή μιας σκεπαστής βεράντας, αλλά συνήθως χρειάζεται ένα αγκίστρι για να στηρίξει το καλάθι μακριά από τον τοίχο (Jackson & Hutchinson 1998).

Το ασφαλέστερο είδος αγκίστρου είναι τριγωνικό, αντί αυτού που έχει ένα διαγώνιο σίδερο, για να συγκρατεί το φορτίο και να μοιράζεται το βάρος. Ορισμένα καλάθια δεν κρεμιούνται από το άγκιστρο, αλλά είναι σχεδιασμένα να τοποθετούνται στην κορυφή του καλαθιού, στερεωμένα σε ένα καρφί, που κοιτάζει προς τα πάνω και μπαίνει σε μία υποδοχή. Με αυτόν τον τρόπο δεν χρειάζεται να χρησιμοποιηθούν αλυσίδες, πού περιορίζουν την ανάπτυξη των φυτών. Επίσης μπορεί να τοποθετηθεί ένα λουκέτο μέσα από την βίδα με την υποδοχή, για να μην κλαπούν τα καλάθια. Κάθε φορά που ανανεώνουμε το καλάθι με μία νέα σύνθεση, πρέπει να ελέγχουμε την βάση, ότι είναι σταθερή και ασφαλής (Hillier 1992).

Όταν έχουμε διαλέξει την κατάλληλη βάση γιά ένα καλάθι, ανοίγουμε τρύπες με ένα τρυπάνι και μετά βιδώνουμε την βάση με βίδες, στο σημείο που θα το τοποθετήσουμε. Έπειτα ελέγχουμε, ότι η βάση είναι σταθερή και μετά τοποθετούμε το καλάθι (Hendry1996).

3.6 ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

Για να έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα κατασκευάζοντας κρεμαστά καλάθια, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το καλύτερο υπόστρωμα. Δεν χρησιμοποιούμε ποτέ υπόστρωμα με χώματος, γιατί εκτός του ότι αυξάνει το συνολικό βάρος, γίνεται συμπαγές, δυσκολεύοντας την σωστή και φυσιολογική ανάπτυξη των φυτών. Ακόμα στο χώμα περιέχονται έντομα και ασθένειες, που μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα στα φυτά που θα χρησιμοποιήσουμε (Jackson and Hutchinson 1998).

Τα υποστρώματα που έχουν σαν βάση την τύρφη, είναι τα καταλληλότερα για τα καλάθια, επειδή είναι καλής ποιότητας, είναι ελαφριά και έχουν σωστή δομή, επιτρέποντας στο υπόστρωμα να συγκρατεί ικανοποιητικές ποσότητες αέρα και νερού και παράλληλα να έχει καλή στράγγιση. Για περισσότερες πληροφορίες ανατρέξατε στο κεφάλαιο 1.7.3 'υποστρώματα χωρίς χώμα'.

Στην περίπτωση όμως που εξατμιστεί εντελώς το νερό, τότε είναι πολύ δύσκολο να το επαναφέρουμε στην αρχική του κατάσταση, και ο καλύτερος τρόπος είναι να βυθίσουμε το ολόκληρο το καλάθι μαζί με τα φυτά για αρκετή ώρα μέσα σε ένα μεγάλο κουβά και να τον αφήσουμε , ώσπου να μην βγάζει πολλές φυσαλίδες, τότε θα το έχουμε επαναφέρει στην αρχική του κατάσταση (Hendry 1996).

Θα μπορούσαμε ακόμη να χρησιμοποιήσουμε υποστρώματα ειδικά κατασκευασμένα για κρεμαστά καλάθια, τα οποία περιέχουν κόκκους συγκράτησης νερού, επιτρέποντάς το να συγκρατεί περισσότερη υγρασία και να απορροφάει ευκολότερα το νερό, στην περίπτωση που εξατμιστεί τελείως. Γενικά μπορούμε να δοκιμάσουμε, τυποποιημένα υποστρώματα και να καταλήξουμε σε αυτό που μας ταιριάζει καλύτερα, ή αλλιώς μπορούμε να ετοιμάσουμε την δική μας αναλογία χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα συστατικά (Jackson & Hutchinson 1998).

Όλα τα τυποποιημένα υποστρώματα περιέχουν διάφορα συστατικά και συνήθως είναι εμπλουτισμένα με λιπάσματα. Πρέπει να διαβάσουμε προσεκτικά τι συστατικά περιέχει, σε τι αναλογίες και ποιά λιπάσματα έχουν χρησιμοποιηθεί και τέλος αν είναι γρήγορης ή αργής αποδέσμευσης.

Όταν περιέχει λίπασμα γρήγορης αποδέσμευσης, τα φυτά μετά από λίγο καιρό χρειάζονται παραπάνω τροφή. Σ' αυτήν την περίπτωση προσθέτουμε λίπασμα αργής αποδέσμευσης, για να βοηθήσουμε την ανάπτυξη των φυτών για περισσότερο χρονικό διάστημα.

Πρέπει να προσέχουμε στις χειμερινές φυτεύσεις, γιατί τα φυτά δεν χρειάζονται τις ίδιες ποσότητες θρεπτικών συστατικών, οπότε βάζουμε λιγότερη ποσότητα λιπάσματος (Jackson & Hutchinson 1998).

3.7 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ ΚΑΛΑΘΙΑ

3.7.1 ΠΟΛΥΕΤΗ ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΑ ΦΥΤΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ακάνθες	Acanthus mollis	Acanthaceae
Γαρύφαλο	Dianthus caryofyllus	Caryophyllaceae
Γκαζάνια	Gazania splenders	Compositae
Δημορφωθήκη	Dimorphotheca au-rantiaca	Compositae
Λεβαντίνη	Santolina chamacy-parisus	Compositae
Πελαργόνιο ή Γεράνι	Pelargonium spp.	Compositae
Φελίτσια	Felicia amelloides	Compositae
Χρυσάνθεμο	Cryssanthemum spp.	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

3.7.2 ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΦΥΤΑ

3.7.2.1 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΑΝΟΙΞΗΣ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Αλύσσο	Alyssum maritimum	Cruciferae
Σκυλάκι – Αντίρινο	Antirrhinum magus	Scorophararіaceae
Βιολέτα	Matthiola incana	Cruciferae
Γαρύφαλο Κίνας	Dianthus sinensis	Caryophyllaceae
Γαρύφαλο Ποιητών	Dianthus barbatus	Caryophyllaceae
Δελφίνιο ή Καπουτσίνος	Delphinium spp.	Ranunculaceae
Πανσές	Viola Tricolor	Violaceae
Καλέντουλα	Calentula officinalis	Compositae
Χρυσάνθεμο Ετήσιο	Chrysanthemum car-inatum	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

3.7.2.2 ΕΤΗΣΙΑ ΦΥΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Βίγκα	Vinca rosae	Apocynaceae
Ζίννια	Zinnia elagans	Compositae
Καλλίστεφος ή Αστερ	Callisterphus Aster sinensis	Compositae
Πετούνια	Petunia hybrida	Solanaceae
Πορτούλακα	Portulaca grandiflora	Portulacaceae
Σάλβια	Salvia splendens	Labiatae
Σελόζια	Celosia argentea	Amaratnthaceae
Ταγκέτης ή Κατηφές	Tagetes eracta	Compositae
		(Αναστόπουλος 2004).

3.7.3 ΒΟΛΒΩΔΗ ΦΥΤΑ

3.7.3.1 ΒΟΛΒΩΔΗ ΜΕ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΝΘΙΣΗ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ανεμώνη	Anemonae coronaria	Ranunculaceae
Ιριδα ή Κρίνος	Iris germanica	Iradaceae
Νάρκισσος	Narcissus spp	Amaryllidaceae
Νεράγκουλα	Ranuncalus asiaticus	Ranunculaceae
Τουλίπα	Tulipa spp	Libiaceae
Φρέζια	Fresia spp	Iradaceae
Κρόκος	Crocus Vernus	Iradaceae
Λίλλιο	Lillium spp	Libiaceae
Υάκυνθος	Hyacinthus spp	Libiaceae
		(Αναστόπουλος 2004).

3.7.3.2 ΒΟΛΒΩΔΗ ΜΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΙ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΑΝΘΙΣΗ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Κάννα	Canna hybrida	Cannaceae
Γυνέριο	Cortaderia argentea	Graminae
Κυκλάμινο	Cyclamen percicum	Primulaceae
Νυάλια	Dalhia spp	Compositae
Γλαδιόλος	Gladiolus spp	Iradaceae
		(Αναστόπουλος 2004).

3.7.4 ΑΝΑΡΡΙΧΟΜΕΝΑ

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΚΟΙΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΒΙΓΝΟΝΙΑ	Μπιγκόνια	Bignonia capensis	Bignoniaceae
ΚΙΣΣΟΣ		Hedera helix	Araliaceae
ΠΛΟΥΜΠΑΓΚΟ Η ΜΟΛΥΒΔΑΙΝΑ		Plumbago capensis	Plumbaginanceae

3.8 ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΦΥΤΩΝ

Για να πετύχετε ένα καλό αποτέλεσμα, θα πρέπει τα χρώματα που θα χρησιμοποιήσετε στην σύνθεση να ταιριάζουν με τον περιβάλλοντα χώρο που θα τοποθετήσουμε τα καλάθια. Τα χρώματα του περίγυρου χώρου μπορεί να είναι ουδέτερα, συμπληρωματικά ή να δημιουργούν αντίθεση. Μπορούμε να τοποθετήσουμε τα κρεμαστά καλάθια πάνω σε λευκούς ή ανοιχτόχρωμους τοίχους, σε ξύλινους φράχτες και σε πέτρινους τοίχους.

Πρέπει να είσαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί με τα σκούρα και πολύ έντονα χρώματα επιφανειών, γιατί η σύνθεση που θα διαλέξετε πρέπει να μελετηθεί σωστά. Σ΄ αυτή την περίπτωση θα πρέπει να διαλέξετε ζεστά χρώματα, όπως το κόκκινο της φωτιάς, το πορτοκαλί και το χρυσοκίτρινο , ενώ στη περίπτωση που θα διαλέξετε ψυχρά χρώματα , για αντίθεση θα χρησιμοποιήσετε ασημί – γκρι, μπλε, μωβ και άσπρο. Ακόμα τα ψυχρά και θερμά χρώματα μπορούν να συνδυαστούν μαζί, δημιουργώντας ένα καλό αποτέλεσμα (Jackson & Hutchinson 1998).

Γενικότερα για να ταιριάξετε τα χρώματα καλύτερα μπορείτε να χρησιμοποιήσετε χρώματα του περίγυρου χώρου, ή κάποιων αντικειμένων που βρίσκονται κοντά στο καλάθι.

Οι λευκοί τοίχοι και οι ξύλινες κατασκευές συνδυάζονται με ασημί, μπλε, βιολετί και

λευκά χρώματα ανθέων. Ενώ σε μπλε τοίχους χρησιμοποιούμε κίτρινο, πορτοκαλί, ροζ και διάφορες αποχρώσεις του κόκκινου.

Οι πρασινάδες όπως τα αναρριχόμενα που αναπτύσσονται πάνω σε ένα τοίχο, δημιουργούν καλό φόντο για πολύχρωμες συνθέσεις καλαθιών.

Στην περίπτωση που υπάρχουν διάφορα χρώματα στον φόντο, θα διαλέξετε χρώματα που ξεχωρίζουν, χρησιμοποιώντας ίδια χρώματα με κάποιους θάμνους, ανθοφόρα, ή αναρριχόμενα που βρίσκονται σε κοντινές τοποθεσίες, τα χρώματα θα ταιριάζουν αρμονικά μεταξύ τους.

Περισσότερες πληροφορίες για τα χρώματα που μπορείτε να διαλέξετε στο κεφάλαιο 1.8.1 , όπου αναλύονται με μεγαλύτερη λεπτομέρεια (Hendy 1996).

3.9 ΦΥΤΕΥΣΗ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΚΑΛΑΘΙΩΝ

3.9.1 ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΣΤΕ

- Υπόστρωμα
- Κρεμαστά καλάθια
- Κόκκοι συγκράτησης νερού
- Καλύμματα
- Λίπασμα
- Λεπίδα
- Γλάστρα
- Φύλο πλαστικού
- Φυτά (Jackson & Hutchinson 1998).

3.9.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΦΥΤΕΥΣΗΣ

Όταν έχετε όλα τα υλικά και φυτά, μπορείτε να προχωρήσετε στην διαδικασία φύτευσης : Διαλέξτε τα φυτά ανάλογα με την σύνθεση που έχετε αποφασίσει να δημιουργήσετε. Τα φυτά πρέπει να είναι σε καλή κατάσταση, απαλλαγμένα από εχθρούς και ασθένειες, για να μπορέσουν να αναπτυχθούν φυσιολογικά και να πετύχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

1. Κρεμάστε το άδειο καλάθι σε ενα σταθερο σημείο. Γεμίστε την εσωτερικη πλευρά του καλαθιού με βρύα ή τοποθετήστε κάποιο απο τα καλ ύματα.

2. Απλώστε μία στρώση πλαστικού. Γεμίστε το ένα τρίτο του καλαθιού με μίγμα χώματος και προσθέστε λίπασμα και κόκκους συγκράτησης νερού. Με μία κοφτερή λεπίδα, ανοίξτε τρύπες 2,5 εκατοστών στο κάλυμμα του καλαθιού, σε ίση απόσταση, η μία από την άλλη γύρω από το καλάθι. Στις τρύπες αυτές φυτέψτε μικρά ανθοφόρα φυτά και έρπουσες πρασινάδες, έτσι ώστε να καλυφθεί πλήρως το συρμάτινο πλαίσιο (Courtier 2000).

3. Εισχωρήστε τα φυτά από την μέσα πλευρά του καλαθιού προς την έξω. Είναι ευκολότερο να χρησιμοποιήσετε ένα κομμάτι πλαστικού, το οποίο θα τυλίξετε γύρω από το φύλλωμα, θα το περάσετε από την τρύπα και μετά θα το αφαιρέσετε (Courtier 2000).

4. Γεμίστε από πάνω με μείγμα χώματος, σταθεροποιώντας απαλά τα φυτά. Φυτέψετε στην κορυφή του καλαθιού θαμνώδη και έρποντα φυτά. Στο κέντρο του καλαθιού φυτεύουμε κάποιο όρθιο φυτό για να προσθέσουμε ύψος στη σύνθεση. Σταθεροποιήστε τα φυτά πιέζοντας απαλά και προσθέτοντας περισσότερο υπόστρωμα.

5. Ποτίζετε προσεκτικά και σταδιακά, προσθέτοντας υπόστρωμα άν είναι απαραίτητο. Στη συνέχεια τοποθετήστε με προσοχή και το καλάθι σε προστατευμένο σημείο, έτσι ώστε τα φυτά να εγκλιματιστούν στο νέο περιβάλλον. Πρέπει να προσέξετε, γιατί όταν τα καλάθια είναι ποτισμένα έχουν μεγάλο βάρος (Hendy 1996).

3.10 ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

ΓΕΝΙΚΑ: Από την στιγμή που έχει ολοκληρωθεί η φύτευση, τα φυτά στα καλάθια είναι στη δική σας υπευθυνότητα. Επειδή τα φυτά είναι πυκνοφυτεμένα, είναι ευαίσθητα και για την υπόλοιπη ζωή τους θα ανταγωνίζονται μεταξύ τους για τον ήλιο, τα θρεπτικά συστατικά και το νερό. Γι' αυτό πρέπει να τους παρέχεται ότι χρειάζεται καθημερινά, έως ότου ολοκληρωθεί ο βιολογικός τους κύκλος, έτσι ώστε να αναπτυχθούν πλήρως και να μας αποδώσουν το μέγιστο δυνατό (Jackson & Hutchinson 1998).

3.10.1 ΠΟΤΙΣΜΑ

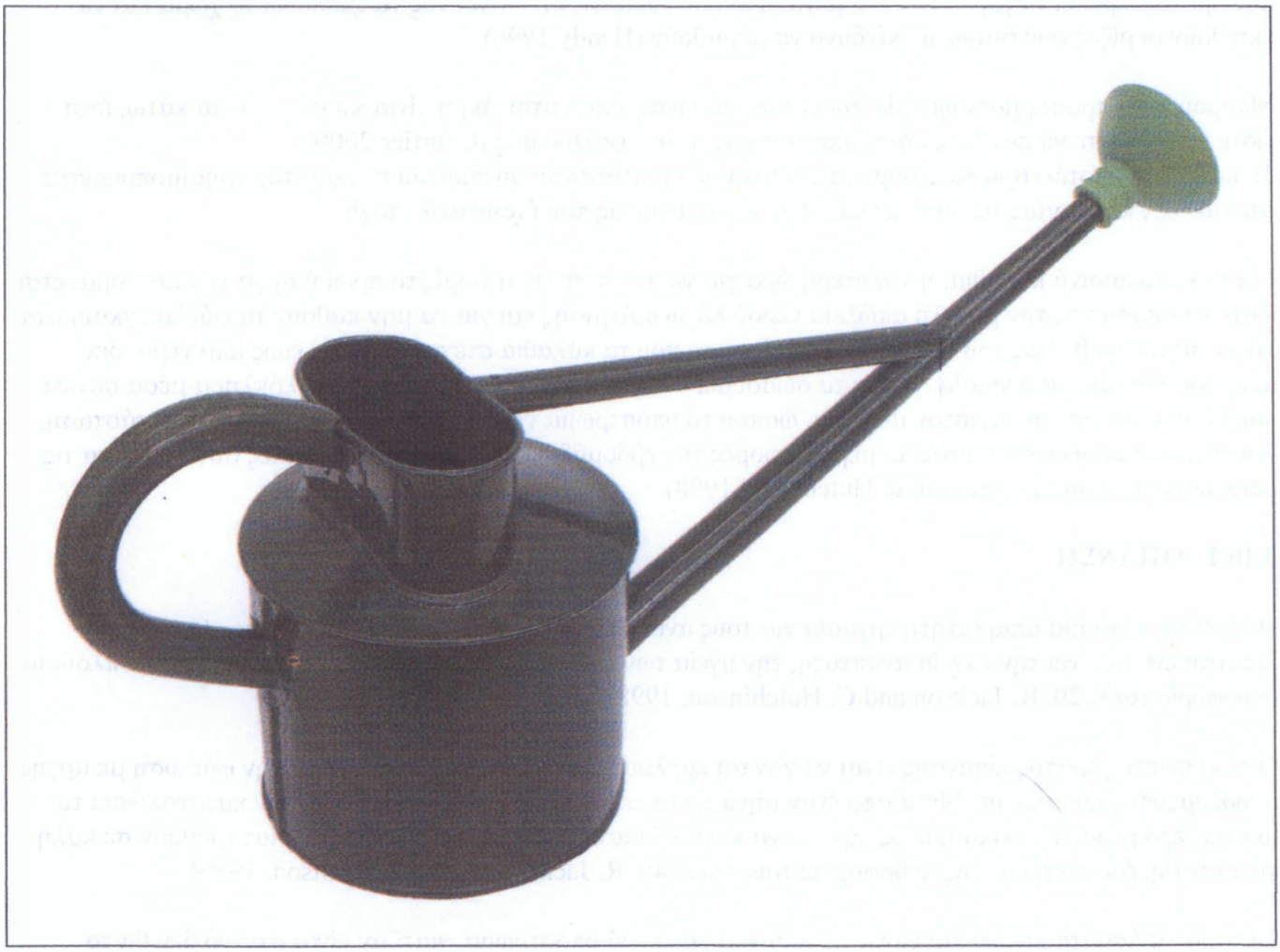

Τα κρεμαστά καλάθια ξεραίνονται πολύ γρήγορα, γιατί είναι ρηχά, πυκνοφυτεμένα και επειδή από το χώμα εξατμίζεται η υγρασία, ιδίως όταν τα σημεία που είναι κρεμασμένα εκτίθενται σε δυνατούς ανέμους και τα βλέπει ο ήλιος αρκετές ώρες της ημέρας.

Τα περισσότερα καλάθια χρειάζονται πότισμα τουλάχιστον μία φορά την ημέρα ή και περισσότερες φορές τους καλοκαιρινούς μήνες, ιδίως όταν οι θερμοκρασίες είναι πολύ υψηλές. Γι' αυτό αξίζει να ληφθούν κάποια μέτρα που θα κάνουν το πότισμα ευκολότερο. Πρέπει πάντα κατά την φύτευση να αφήνεται χώρο μεταξύ των φυτών για να γίνεται ευκολότερο το πότισμα (Courtier 2000).

Πρέπει να ποτίζονται τακτικά και προσεκτικά, γιατί είναι πολύ εύκολο τα φυτά να μαραθούν. Το υπόστρωμα μπορεί να ξεραθεί πολύ γρήγορα σε υψηλές θερμοκρασίες, γι' αυτό πρέπει να το ελέγχετε συχνά. Δεν πρέπει να υποθέσουμε ότι δεν χρειάζονται νερό όταν έχει βρέξει, γιατί τα φύλλα απωθούν τις σταγόνες του νερού και έτσι το υπόστρωμα δεν βρέχεται. Ο ποιό συνηθισμένος τρόπος ποτίσματος είναι χρησιμοποιώντας ένα

ποτιστήρι, αλλά το μειονέκτημα είναι ότι είναι βαρύ όταν είναι γεμάτο με νερό και είναι δύσκολο να το σηκώσετε ψηλά για να ποτίσετε τα καλάθια.

Για να αποφύγετε το πρόβλημα αυτό θα πρέπει να προμηθευτείτε ένα σύστημα τροχαλιών, το οποίο βοηθάει στο να κατεβάζει τα καλάθια χαμηλότερα σε ένα βολικό ύψος για το πότισμα αλλά και παράλληλα για την συντήρησή τους (Jackson & Hutchinson 1998).

Ακόμα μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μεγάλα μπουκάλια νερού, τα οποία δεν είναι πολύ βαριά και περιέχουν αρκετή ποσότητα νερού για το πότισμα ενός καλαθιού. Στην περίπτωση που χρησιμοποιήσετε λάστιχο ποτίσματος, πρέπει να μην έχει πολύ μεγάλη πίεση, γιατί υπάρχει κίνδυνος να ξεπλυθεί το χώμα και να εκτεθούν οι ρίζες των φυτών με κίνδυνο να μαραθούν (Hendy 1996).

Μπορούμε να προσαρμόσουμε μία προέκταση μάνικας, όπου στην άκρη είναι κυρτή προς τα κάτω, έτσι ώστε να μπορείτε να ποτίζετε πάνω από το ύψος του κεφαλιού σας (Courtier 2000).
Το καλύτερο αποτέλεσμα το έχουμε όταν κάνουμε εγκατάσταση αυτόματου ποτίσματος χρησιμοποιώντας σταλάκτες , ποτίζοντας τα φυτά ανάλογα με τις απαιτήσεις που έχουν ανά εποχή.

Για τα καλοκαιρινά καλάθια, η καλύτερη ώρα για να ποτίσετε είναι νωρίς το πρωί ή αργά το απόγευμα, έτσι ώστε να αποφύγετε την μεγάλη απώλεια νερού λόγω εξάτμισης και για να μην πάθουν τα φύλλα εγκαύματα λόγω της ακτινοβολίας του ηλίου. Στην περίπτωση που τα καλάθια στεγνώσουν τελείως από νερό, δεν απορροφούν εύκολα υγρασία, για να τα σώσουμε, θα πρέπει να τα τοποθετήσουμε ολόκληρα μέσα σε ένα κουβά με νερό για τουλάχιστον μία ώρα, ώσπου το υπόστρωμα να επανέλθει στην αρχική του κατάσταση. Τον χειμώνα μπορείτε να ποτίζετε μερικές φορές την εβδομάδα, ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες και τις απαιτήσεις των φυτών (Jackson & Hutchinson 1998).

3.10.2 ΛΙΠΑΝΣΗ

Η λίπανση είναι μία απαραίτητη εργασία για τους ανοιξιάτικους και καλοκαιρινούς μήνες.. Η συχνή λίπανση ενθαρρύνει την ταχεία ανάπτυξη, την υγεία των φυτών, την ζωντάνια των φύλλων και την πλούσια ανθοφορία (σελ. 20, R. Jackson and C. Hutchinson, 1998).

Ο ποιό σωστός τρόπος λίπανσης είναι να γίνεται εμπλουτισμός στο υπόστρωμα κατά την φύτευση με αργής αποδέσμευσης λιπάσματα. Μετά από έναν μήνα ή και περισσότερο, όταν τα φυτά έχουν καταναλώσει το μεγαλύτερο μέρος του λιπάσματος, πρέπει να κάνετε λίπανση κάθε εβδομάδα για να διατηρηθούν σε καλή κατάσταση, έως το τέλος της ανθοφορίας τους (σελ. 49, R. Jackson and C. Hutchinson, 1996).

Τα υγρά λιπάσματα πρέπει πάντα να τα χορηγείτε σε υγρό υπόστρωμα, γιατί αν είναι στεγνό δεν θα το απορροφήσει. Χρησιμοποιήστε αζωτούχα λιπάσματα για την ανάπτυξη του βλαστού και των φύλων και φωσφορικά λιπάσματα για πλούσια ανθοφορία. Στην περίπτωση που έχετε ανάμικτες συνθέσεις, θα πρέπει να χρησιμοποιήσετε κάποιο ισορροπημένο λίπασμα που θα καλύπτει και τις δύο περιπτώσεις φυτών. Περισσότερες πληροφορίες για τα είδη λιπασμάτων αναφέρονται στο κεφάλαιο 1.10.2 Λίπανση φυτών σε γλάστρες (Strong & Phoenix 1997).

3.10.3 ΚΛΑΔΕΜΑ

Τα περισσότερα ανθοφόρα φυτά, παράγουν σπόρους και η διαδικασία της σποροπαραγωγής καταναλώνει την ενέργεια της ανθοφορίας. Όταν αρκετή ποσότητα σπόρων ωριμάσουν, τα φυτά αποφασίζουν ότι ο κύκλος της ζωής τους έχει ολοκληρωθεί και σταδιακά αρχίζουν να μαραίνονται.
Γι' αυτό όταν παρατηρείτε άνθη αποχρωματισμένα, αφαιρέστε τα από τη βάση του ανθοφόρου βλαστού για να εξασφαλίσετε πλούσια ανθοφορία και ένα προσεγμένο καλάθι όπως αυτό περιγράφεται στην παράγραφο 3.10.3.α (Jackson & Hutchinson 1998).

Εκτός από την αφαίρεση των ανθέων, πρέπει να κλαδεύετε τα κατεστραμμένα, νεκρά, άρρωστα κλαριά και φύλλα, για να δυναμώσετε τα φυτά και να έχετε ένα καλύτερο αισθητικό αποτέλεσμα.
Όταν τα φυτά έχουν αναπτυχθεί υπερβολικά, ακανόνιστα ή εμποδίζουν κάποιο πέρασμα, πρέπει να τα κλαδέψετε, για να περιορίσετε την σύνθεση και να αποκτήσετε ομοιόμορφο αισθητικό αποτέλεσμα (Courtier 2000).

3.10.4 ΑΝΑΝΕΩΣΗ

Τους φθινοπωρινούς μήνες, όταν επικρατούν χαμηλές θερμοκρασίες, τα φυτά των καλοκαιρινών συνθέσεων αρχίζουν σταδιακά και μαραίνονται. Όταν στις ανοιξιάτικες ή καλοκαιρινές συνθέσεις υπάρχουν πολυετή φυτά, τα οποία αντέχουν στον χειμώνα και διατηρούνται σε καλή κατάσταση, τα αφήνετε στο καλάθι και αφαιρείτε τα υπόλοιπα.

Στην θέση των μαραμένων ή άρρωστων φυτών θα φυτέψετε φυτά που αντέχουν στις συνθήκες του χειμώνα, δημιουργώντας μία νέα σύνθεση ανανεώνοντας τα καλάθια.

Με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να φτιάξετε συνθέσεις για το φθινόπωρο και τον χειμώνα, τα οποία θα δημιουργήσουν ένα όμορφο αποτέλεσμα, που θα διαρκέσει έως τις αρχές της άνοιξης, όπου μπορείτε να επαναλάβετε την ανανέωση για να έχετε όμορφες συνθέσεις όλες τις εποχές του έτους (Jackson & Hutchinson 1996).

4 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

4.1 ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ

Αναστόπουλος Α. Δ. 2004. Σημειώσεις ανθοκομίας 3. Καλαμάτα. ΤΕΙ Καλαμάτας.

Courtier, J, 2001.Κηπουρική σε ζαρντινιέρες και κρεμαστά καλάθια. Αθήνα. Ψύχαλος.

4.2 ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Colborn, N, 1990. *The container gardening*. China. Conran Octapus Limited.

Derek, N, 1990. *Wonderful window boxes.* Italy. Rotolito Lombarda.

Hendry, J, 1996. *Hanging baskets & wall containers*. Singapore. Colour library books.

Hillier, M, 1992. *Container gardening. Singapore.* Butler &Tanner.

Hillier, M, 1994. *Container gardening through the year.* Italy. Dorling Kinderser Limited.

Jackson, R, & Hutchinson, C, 1996. *How to win at container gardening.* Italy. Rotolito Lombarada.

Jackson, R, & Hutchinson, C, 1998. *Easy hanging baskets & window boxes*. Italy. New Interlitho.

Joyce, D, 1992. *Hanging baskets window boxes & containers*. Hong Kong. BCA.

Joyce, D, 1993. Window box gardening. Hong Kong. BCA.

Strong, G, & Phoenix C, 1997. *Year –Round containers, baskets & boxes.* Italy. Olivotto.

4.3 ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ABC Article Directory, 2012. *A Brief History of Gardens in Containers*. [online] Available at: http://www.abcarticledirectory.com/Article/A-Brief-History-Of-Gardens-In-Containers/39658 [Accessed 19 November 2011]

4.4 ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Χορομίδης, 2010. *Κατάλογος γλαστρών και ζαρντινιερών*. Αθήνα.